

Evangelium

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> Evangelium		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY		August 7, 2022	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	Evangelium	1
1.1	Evangelium S. MatouÓe - Obsah	1
1.2	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 1.	2
1.3	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 2.	5
1.4	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 3.	7
1.5	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 4.	9
1.6	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 5.	11
1.7	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 6.	14
1.8	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 7.	17
1.9	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 8.	19
1.10	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 9.	22
1.11	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 10.	24
1.12	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 11.	27
1.13	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 12.	30
1.14	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 13.	33
1.15	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 14.	36
1.16	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 15.	39
1.17	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 16.	41
1.18	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 17.	44
1.19	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 18.	46
1.20	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 19.	49
1.21	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 20.	51
1.22	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 21.	54
1.23	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 22.	57
1.24	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 23.	60
1.25	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 24.	62
1.26	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 25.	65
1.27	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 26.	68
1.28	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 27.	72
1.29	Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 28.	76

Chapter 1

Evangelium

1.1 Evangelium S. MatouÓe - Obsah

Evangelium S. MatouÓe

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.2 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 1.

Evangelium S. MatouÓe (Mt)

EVANGELIUM Podle (SEPSÁNÉ SVATŠ\divŠHO) MATOUÓE.

MatouÓ svatÛ bÁh Kristova bytu na svÁtÁ dÁlÉ v svš\timesšm psanÉ na dvš\timesš:

I. Na Áas, kterÛÛ pÒebÁhl, prve neÚli ÕÒad poselstvÉ svš\timesšho zaÁÉti rÁÁil. PÒi ÁemÛ vypsál, z jakÛch pÒedkÉ poÓel, tš\timesšÛ jeho narozenÉ, zjevenÉ, do Egypta utÉkÁnÉ, z nÁho se zase navrácenÉ. A to se zavÉrá v pÒednÉch dvou kapitolÁch.

II. Na Áas jeho v plnš\timesšm vÁku svÁtu se zjevenÉ. A to opÁt na dvš\timesš rozdÁlil:

A. Na Áas jeho se pokÒtÁnÉ, pokuÓenÉ, ÕÒadu pÒijetÉ, pracÉ vedenÉ, to jest sluÚeb k ÕÒadu prorockš\timesšmu náleÚejÉcÉch konÁnÉ i z nich jednš\timesš kaÚdš\timesš divy a zÁzraky potvrzovÁnÉ. Nebo Õ tém poÓÁdkem jde, Úe poloÚil kdejakš\timesš od Krista uÁinÁnš\timesš kÁzÁnÉ, hned za tém v tš\timesš neb dalÓÉ kapitole vÓudy tš\timesšmÁÒ stavÉ pÒed oÁi skutek nÁjakÛ zÁzraÁnÛ, od nÁho uÁinÁnÛ. A to se ve 23 kapitolÁch poÓÁd, totiÛ od 3. aÚ do 26. zdrÛuje.

B. Na Áas jeho bytu na svÁtÁ poslednÉ. PÒednÁ na Áas utrpenÉ a na dÒevÁ kÒÉÚe se obÁtovÁnÉ a tak ÕÒadu knÁÚskš\timesšho konÁnÉ, k nÁmuÛ jak se pÒipravoval, od 21. kapitoly se vypravuje; jak jej pak konal, v kapitole 26. a 27. se ukazuje. Potom na Áas jeho vzkÒÉoenÉ a v nÁm se zjevovÁnÉ, i apoÓtolÉ po svÁtÁ rozeslÁnÉ a tak zaÁetÉ ÕÒadu svš\timesšho krÁlovskš\timesšho konÁnÉ a na

nebesa vstoupenÉ.

MÁ kapitol 28.

Kapitola 1.

PoòÁdn\$ vyĀtenÉ svatÛch patriarchĚ, na tr\$ rozdĀlenÛch, z nichÚ Kristus podle tĀla poóel. 18. SvĀdectvÉ o poĀetÉ jeho Duchem svatÛm v pannĀ Mariji, zasnouben\$ Jozefovi. 21. A o jm\$nu Krista PĀna.

- 1:Kniha (o) rodu JeÚĚÓe Krista syna Davidova, syna Abrahamova.
- 2:Abraham zplodil IzĀka. IzĀk pak zplodil JĀkoba. JĀkob zplodil Judu a bratĚ jeho.
- 3:Judas pak zplodil FĀresa a ZĀru z TĀmar. FĀres pak zplodil Ezroma. Ezrom zplodil Arama.
- 4:Aram pak zplodil Aminadaba. Aminadab pak zplodil NĀzona. NĀzon zplodil Salmona.
- 5:Salmon zplodil BĪza z Raab. A BĪz zplodil Ob\$da z Rut. Ob\$da pak zplodil Jesse.
- 6:Jesse zplodil Davida krĀle. David pak krĀl zplodil óalomouna, z t\$, kterĀÚ <nĀkdy byla Úena> UriĀóova.
- 7:óalomoun zplodil RoboĀma. RoboĀm zplodil AbiĀóe. AbiĀó zplodil Azu.
- 8:Aza zplodil Jozafata. Jozafat zplodil JorĀma. JorĀm zplodil OziĀóe.
- 9:OziĀó pak zplodil JoĀtama. JoĀtam pak zplodil Achasa. Achas zplodil EzechiĀóe.
- 10:EzechiĀó pak zplodil Manasesa. A Manases zplodil Amona. Amon pak zplodil JoziĀóe.
- 11:JoziĀó pak zplodil JekoniĀóe a bratĚ jeho v zajetÉ Babylonsk\$m.
- 12:A po zajetÉ Babylonsk\$m JekoniĀó zplodil Salatiele. Salatiel pak zplodil ZorobĀbele.
- 13:A ZorobĀbel zplodil Abiuda. Abiud pak zplodil Eliachima. Eliachim zplodil Azora.
- 14:Azor potom zplodil SĀdocha. SĀdoch zplodil Achima. Achim pak zplodil Eliuda.
- 15:Eliud zplodil Eleazara. Eleazar zplodil MĀtana. MĀtan zplodil JĀkoba.
- 16:JĀkob pak zplodil Jozefa, muĚe Marie, z nĚÚto narodil se JEúéó, jenÚ slove Kristus.
- 17:A tak vóech rodĚ od Abrahama aÚ do Davida bylo rodĚ ĀtrnĀcte. A od Davida aÚ do zajetÉ Babylonsk\$ho rodĚ ĀtrnĀcte. A od zajetÉ Babylonsk\$ho aÚ do Krista rodĚ ĀtrnĀcte.
- 18:Jezukristovo pak narozenÉ takto se stalo: KdyÚ matka jeho Maria snoubena byla Jozefovi, prve neÚ se seóli, nalezena jest tĀhotnĀ z Ducha svat\$ho.
- 19:Ale Jozef muĚ jejĚ spravedlivÛ jsa, a nechtĀv jĚ v lehkost uv\$sti, chtĀl ji tajnĀ propustiti.
- 20:KdyÚ pak on o tom pĚemyóloval, aj, andĀl PĀnĀ ve snĀch ukĀzal se jemu, óka: Jozefe synu DavidĚv, neboj se pĚijĚti Marie manĚelky sv\$; nebo coÚ v nĚ jest poĀato, z Ducha svat\$ho jest.
- 21:PorodĚó pak syna, a nazĚveó jm\$no jeho JeÚĚÓ; onó zajist\$ vysvobodĚ lid svĚj od hĚchĚ jejich.
- 22:Toto pak vóecko stalo se, aby se naplnilo, coÚ povĀdĚno

bylo ode Pána skrze proroka, òkoucÉho:

23:Aj, panna tÁhotnÁ bude, a porodÉ syna, a nazÉveÓ jm\$\\times\$no jeho Emmanuel, jenÚ se vyklÁdÁ: S nÁmi BÉh.

24:ProcÉtiv pak Jozef ze sna, uÁinil, jakoÚ mu pÒikÁzal andÁl PÁNÁ, a pÒijal manÚelku svou.

25:Ale nepoznal jÉ, aÚ i porodila Syna sv\$\\times\$sho prvorozen\$\\times\$sho, a nazvala jm\$\\times\$no jeho JeÚÉÓ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.3 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 2.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 2.

Mudrci k narozen\$\\times\$mu KrÁli Kristu pÒijeli. 13. Jozef s MarijÉ i s dÉtÁtem utekl do Egypta. 16. Herodes dÉtky mordoval. 19. Jozef se z Egypta po smrti HerodesovÁ navrátil.

1:KdyÚ se pak narodil JeÚÉÓ v Betl\$\\times\$mÁ JudovÁ, za dnÊ Herodesa krÁle, aj, mudrci od vÛchodu slunce pÒijeli do Jeruzal\$\\times\$ma, 2:òkouce: Kde jest ten, kterÛÚ se narodil KrÁl úidovskÛ? Nebo vidÁli jsme hvÁzdu jeho na vÛchodu slunce, a pÒijeli jsme klanÁti se jemu.

3:<To> uslyÓev Herodes krÁl, zarmoutil se i vÓecken Jeruzal\$\\times\$m s nÉm.

4:A svolav vÓecky pÒednÉ knÁÚÉ a uÁitele lidu, tÁzal se jich, kde by se Kristus mÁl naroditi.

5:Oni pak òekli jemu: V Betl\$\\times\$mÁ JudovÁ. Nebo tak jest psÁno skrze proroka:

6:A ty Betl\$\\times\$me, zemÁ Judská, nikoli nejsi nejmenÓÉ mezi knÉÚaty JudskÛmi; neboÛ z tebe vyjde VÛvoda, kterÛÚ pÁsti bude lid mÉj IzraelskÛ.

7:Tedy Herodes tajnÁ povolav mudrcÊ, pilnÁ se jich ptal, kter\$\\times\$ho by se jim Áasu hvÁzda ukÁzala.

8:A kdyÚ je propouótÁl do Betl\$\\times\$ma, òekl: Jdouce, ptejte se pilnÁ na to dÉtÁ, a kdyÚ naleznete, zVÁstujteÚ mi, aÛ i já pÒijda, poklonÉm se jemu.

9:Oni pak vyslyÓevÓe krÁle, jeli. A aj, hvÁzda, kterouÚ byli vidÁli na vÛchodu slunce, pÒedchÁzela je, aÚ i pÒiÓedÓi, stÁla nad <domem>, kdeÚ bylo dÉtÁ.

10:A uzðevÓe hvÁzdu, zradovali se radostÉ velmi velikou.

11:I vÓedÓe do domu, nalezli dÉtÁ s MarijÉ matkou jeho, a padÓe, klanÁli se jemu; a otevðevÓe poklady sv\$\\times\$, obÁtovali jemu dary, zlato a kadidlo a mirru.

12:A od Boha napomenuti jsouce ve snÁch, aby se nenavraceli k Herodesovi, jinou cestou navrátili se do krajiny sv\$\\times\$.

13:KdyÚ pak oni odjeli, aj, andÁl PÁNÁ ukÁzal se Jozefovi ve snÁch, òka: Vstana, vezmi dÉtÁ i matku jeho, a utec do Egypta, a buÁ tam, dokavadÚ nepovÉm tobÁ; neboÛ bude Herodes hledati dÉtÁ, aby je zahubil.

14:KterÛÚto vstav <hned> v noci, vzal dÉtÁ i matku jeho, a odÓel do Egypta.

15:A byl tam aÚ do smrti Herodesovy, aby se naplnilo povÁdÁNÉ

PÁNÁ skrze proroka, òkoucÉho: Z Egypta povolal jsem Syna svš\timesšho.
 16:Tehdy Herodes uzòev, Úe by oklamÁN byl od mudrcÈ, rozhnÁval se nÁramnÁ, a poslav <sluÚebnÈky svš\timesš>, zmodoval vÓecky dÈtky, kterš\timesšÚ byly v Betlš\timesšmÁ i ve vÓech konÁinÁch jeho, od dvouletÚch a nÈÚe, podle Áasu, na kterÚÚ se byl pilnÁ vyptal od mudrcÈ.
 17:Tehdy naplnÁno jest to povÁdÁnÈ JeremiÁÓe proroka, òkoucÉho:
 18:Hlas v RÁma slyÓAn jest, naÒÈkÁnÈ a plÁÁ a kvÉlenÈ mnohš\timesš; RÁchel plaÁÈcÈ synÈ svÚch, a nedala se potÁÓiti, protoÚe jich nenÈ.
 19:KdyÚ pak umòel Herodes, aj, andÁl PÁNÁ ukÁzal se Jozefovi ve snÁch v EgyptÁ,
 20:òka: Vstana, vezmi dÈtÁ i matku jeho, a jdiÚ do zemÁ Izraelskš\timesš; neboò jsou zemòeli ti, jenÚ hledali bezÚivotÈ dÈtÁte.
 21:KterÚÚto vstav, vzal dÈtÁ i matku jeho, a pòioel do zemÁ Izraelskš\timesš.
 22:A uslyÓev, Úe by Archelaus kraloval v Judstvu mÈsto Herodesa otce svš\timesšho, obÁval se tam jÈti; a napomenut jsa od Boha ve snÁch, obrÁtil se do krajin GalilejskÚch.
 23:A pòioed, bydlil v mÁstÁ, jenÚ slove Nazarš\timesšt, aby se naplnilo, coÚ povÁdÈno bylo skrze proroky, Úe NazaretskÚ slouti bude.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.4 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 3.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 3.

SvatÛ Jan KÒtitel, pÒedchÊdce PÁNÁ, kÁzati poÁal a kÒtÉti; 13. od nÁhoÛ takš\timesš i Kristus PÁN jest pokÒtÁn.

1:V tÁch pak dnech pÒiÓel Jan KÒtitel, kÁÚe na pouÓti Judskš\timesš,
2:A òka: PokÁNÉ ÁiÍte, nebo pÒibleÚÍlo se krÁlovstvÉ
nebeskš\timesš.

3:TotoÔ jest zajistš\timesš ten <PÒedchÊdce> pÒedpovÁdÁnÛ od
IzaiÁÓe proroka, òkoucÉho: Hlas volajÉcÉho na pouÓti:
PÒipravujte cestu PÁNÁ, pÒEmš\timesš ÁiÍte stezky jeho.

4:MÁl pak Jan roucho z srstÉ velbloudovÛch a pÁs koÚenÛ
okolo bedr svÛch, a pokrm jeho byl kobyvky a med lesnÉ.

5:Tedy vychÁzeli k nÁmu z Jeruzalš\timesšma a ze vÓeho Judstva,
i ze vÓE krajiny <leÚÉcÉ> pÒi JordÁnu,

6:A kÒtÁni byli od nÁho v JordÁNÁ, vyznÁvajÉce hÒÉchy svš\timesš.

7:UzÒev pak mnohš\timesš z farizeÛ a z saduceÛ, Úe jdou k jeho
kÒtu, òekl jim: PokolenÉ jeÓtÁrÁÉ, i kdo vÁm ukÁzal, kterak
byste utš\timesšci máli budoucÉho hnÁvu?

8:ProtoÛ ÁiÍte ovoce hodnš\timesš pokÁNÉ.

9:A nedomnÉvejte se, <Úe mÉÚete> òÉkati sami u sebe: Otce
mÁme Abrahama. NeboÔ pravÉm vÁm, Úe by mohl BÊh z kamenÉ tohoto
vzbuditi syny Abrahamovi.

10:A jiÚÔ jest i sekera k koðenu stromÊ pÒiloÚena. KaÚdÛ
zajistš\timesš strom, kterÛÛ nenese ovoce dobrš\timesšho, vyÔat a na oheÍ

uvrŭen bŭvÁ.

11:JÁ kŕtĚm vÁs vodou ku pokÁNĚ, ten pak, kterŭŭ po mnÁ
pŕichÁzĚ, jestiŕ mocnÁjŕ neŭli jÁ, jehŭto nejsem hoden obuvi
nositi. Onŕ vÁs kŕtĚti bude Duchem svatŭm a ohnÁm.

12:Jehŭto vÁjeÁka v ruce jehŕ, a vyÁistĚŕ humno svŕtimesŕ,
a shromÁŭdĚ pŕenici svou do obilnice, ale plevy pÁliti bude
ohnÁm neuhasitelnŭm.

13:Tedy pŕiŕel JeŭĚŕ od Galilee k JordÁnu k Janovi, aby
<takŕtimesŕ> pokŕtÁn byl od nÁho.

14:Ále Jan zbraŕoval mu, ŕka: MnÁ jest potŕebĚ, abych od tebe
pokŕtÁn byl, a ty pak jdeŕ ke mnÁ?

15:A odpŕĚdaje JeŭĚŕ, dĚ jemu: Dopusŕ tak; neboŕ tak sluŕĚ na
nÁs, abychom plnili vŕelickou spravedlnost. Tedy dopustil jemu.

16:A pokŕtÁn jsa JeŭĚŕ, vystoupil ihned z vody; a aj,
otevŕĚna jsou mu nebesa, a vidÁl Ducha BoŭĚho, sstupujĚĚho
jako holubici a pŕichÁzejĚĚho na nÁj.

17:A aj, <zavznÁl> hlas s nebe ŕkoucĚ: Tentoŕ jest ten mĚj
milŭ Syn, v nÁmŭ mi se dobŕe zalĚbilo.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.5 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 4.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 4.

O postu Krista PÁna, 3. a pokuÓenÉ jeho, kterš\timesšÚ snÁÓel od ĀĀbla; 12. o zaĀĀtku kÁzÁNÉ jeho; 18. o povolÁNÉ nĀkterŮch uĀedlnÉkĚ, 23. a uzdravenÉ mnohŮch bĚdnŮch lidĚ.

1:Tehdy JeŮĚÓ veden jest na pouÓĚ od Ducha, aby pokuÓĚn byl od ĀĀbla.

2:A postiv se ĀtyĚidceti dnĚ a ĀtyĚidceti nocĚ, potom zlaĀnĀl.

3:A pĚistoupiv k nĀmu pokuÓitel, Ěekl: Jsili Syn BoŮĚ, rciŮ, aĚ kamenĚ toto chlebovš\timesš jsou.

4:On pak odpovĚdaje, Ěekl: PsĀnoĚ jest: Ne samŮm chlebem Ůiv bude ĀlovĀk, ale kaŮdŮm slovem vychĀzejĚĚm skrze Śta BoŮĚ.

5:Tedy pojal jej ĀĀbel do svatš\timesšho mĀsta a postavil ho na vrchu chrĀmu.

6:A Ěekl mu: Jsili Syn BoŮĚ, spustiŮ se dolĚ; nebo psĀnoĚ jest, Ůe andĀlĚm svŮm pĚikĀzal o tobĀ, a na ruce uchopĚ tebe, abys nĀkde o kĀmen nohy svš\timesš neurazil.

7:I Ěekl mu JeŮĚÓ: Zase psĀno jest: NebudeÓ pokuÓĚti PĀna Boha svš\timesšho.

8:OpĀt pojal ho ĀĀbel na horu vysokou velmi, a ukĀzal mu vĚecka krĀlovstvĚ svĀta i slĀvu jejich, a Ěekl jemu:

9:Toto vĚecko tobĀ dĀm, jestliŮe padna, budeÓ mi se klanĀti.

10:Tedy dĚ mu JeŮĚÓ: OdejdiŮ, satane; neboĚ jest psĀno: PĀnu Bohu svš\timesšmu klanĀti se budeÓ a jemu samš\timesšmu slouŮiti budeÓ.

11:Tedy opustil ho ĀĀbel, a aj, andĀlš\timesš pĚistoupili a slouŮili jemu.

12:A kdyŮ uslyĚel JeŮĚÓ, Ůe by Jan vsazen byl <do ŮalĀĚ>, odĚel do Galilee.

13:A opustiv Nazarš\timeššt, pòioed, bydlil v Kafarnaum za moem,
v krajinách Zabulon a Neftalém,
14:Aby se naplnilo povááné skrze Izaiáoe proroka, òkoučého:
15:Zemá Zabulon a Neftalém pòio moòio za Jordánem, Galilea
pohanská,
16:Lid, kterú bydlil v temnostech, vidál svátlo velikš\timešš,
a sedécém v krajiná a sténu smrti, svátlo vzeólo jim.
17:Od toho Āasu poāal Jeúeo kázati a praviti: Pokáné Āiíte;
neboô se pòiblěúilo královstvÉ nebeskš\timešš.
18:A chodá Jeúeo podle moe Galilejskš\timeššho, uzòel dva bratry,
óimona, kterú slove Petr, a Ondoeje bratra jeho, ani pouótájé
sét do moe, (nebo byli rybáoi.)
19:I dé jim: Pojāte za mnou, a uāiném vás rybáoe lidÉ.
20:A oni hned opustivoe séti, óli za ném.
21:A poodoed odtud, uzòel jinš\timešš dva bratry, Jakuba syna
Zebedeova, a Jana bratra jeho, na lodé s Zebedeem otcem jejich,
ani tvrdé séti svš\timešš. I povolal jich.
22:A oni hned opustivoe lodé a otce svš\timeššho, óli za ném.
23:I procházel Jeúeo vóecku Galilei, uāe v shromáúdanéch
jejich a káúe evangelium královstvÉ a uzdravuje vóelikou nemoc
i vóelikú neduh v lidu.
24:A rozeóla se o nám povást po vóe Syrii. I pòivedli k nám
vóecky nemocnš\timešš, rozliānūmi neduhy a trápenými poráúenš\timešš,
i āābelnéky, i námāsiānéky, i ólakem poráúenš\timešš; a uzdravoval je.
25:I óli za ném zástupovš\timešš mnozÉ z Galilee a z <krajiny>
Deséti mást, i z Jeruzalš\timeššma i z Judstva i z ZajordánÉ.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.6 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 5.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 5.

VyuÁuje PÁN Kristus uÁedlnÉky sv\$\\times\$ Úivotu sv\$\\times\$mu, 3. pòedklÁdaje jim osmero blahoslavenstvÉ 20. a spravedlnost hojnÁjÓÉ, 21. pòinÉÚ pravÛ rozum PÉsem svatÛch vysvÁtuje.

1:Vida pak <JeÚÉÓ> zÁstupy, vstoupil na horu; a kdyÚ se posadil, pòistoupili k nÁmu uÁedlnÉci jeho.

2:I otevòev Òsta svÁ, uÁil je, òka:

3:BlahoslavenÉ chudÉ duchem, nebo jejich jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$.

4:BlahoslavenÉ lkajÉcÉ, nebo oni potÁÓeni budou.

5:BlahoslavenÉ tiÓÉ, nebo oni dÁdictvÉ obdrÚÉ na zemi.

6:BlahoslavenÉ, kteÒÉÚ laÁNÁjÉ a ÚÉznÁjÉ spravedlnosti, nebo oni nasyceni budou.

7:BlahoslavenÉ milosrdnÉ, nebo oni milosrdenstvÉ dÊjdou.

8:BlahoslavenÉ Áist\$\\times\$ho srdce, nebo oni Boha vidÁti budou.

9:BlahoslavenÉ pokojnÉ, nebo oni synov\$\\times\$ BoÚÉ slouti budou.

10:BlahoslavenÉ, kteÒÉÚ protiventvÉ trpÉ pro spravedlnost, neb jejich jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$.

11:BlahoslavenÉ jste, kdyÚ vÁm zloÒeÁiti budou <lid\$\\times\$> a protiventvÉ Áiniti, a mluviti vòecko zl\$\\times\$ o vÁs, lhouce, pro

mne.

12:Radujte se a veselte se, nebo odplata vaŕe hojnÁ <jest> v nebesÉch. TakŔ zajistŕ\timeŕ protivili se prorokÉm, kteŕŔÚ <byli> pŕed vÁmi.

13:Vy jste sĚl zemÁ. JestliŔe sĚl zmaŕena bude, ÁĚm bude osolena? K niÁemuŔ se nehodĚ vĚce, neŔ aby byla ven vyvrŔena a od lidĚ potlaÁena.

14:Vy jste svÁtlo svÁta. NemĚueŕ mÁsto na hoŕe leŔĚcĚ skryto bŔti.

15:AniŔ rozsvÁcujĚ svĚce a stavÁjĚ ji pod kbelec, ale na svĚcen; i svĚtĚ vŕechnÁm, kteŕŔÚ v domu jsou.

16:Tak svÁŔ svÁtlo vaŕe pŕed lidmi, aŕ vidĚ skutky vaŕe dobrŕ\timeŕ, a slavĚ Otce vaŕeho, jenŔ <jest> v nebesÉch.

17:NedomnĚvejte se, Ŕe bych pŕiŕel ruŕiti ZÁkon anebo Proroky. Nepŕiŕelŕ jsem ruŕiti, ale naplniti.

18:Amen zajistŕ\timeŕ pravĚm vÁm: DokudŔ nepomine nebe i zemÁ, jedinÁ literka aneb jedinŔ puĕktĚk nepomine z ZÁkona, aŔ se vŕecky vÁci stanou.

19:ProtoŔ zruŕilli by kdo jedno z pŕikÁzÁnĚ tÁchto nejmenŕŔch a uÁil by tak lidi, nejmenŕŔ slouti bude v krÁlovstvĚ nebeskŕ\timeŕm. KdoŔ by pak koli Áinil i <jinŕ\timeŕ> uÁil, ten velikŔ slouti bude v krÁlovstvĚ nebeskŕ\timeŕm.

20:Nebo pravĚm vÁm: Nebudeliŕ hojnÁjŕŔe spravedlivost vaŕe neŔli zÁkonĚkĚ a farizeĚ, nikoli nevejdete do krÁlovstvĚ nebeskŕ\timeŕsho.

21:Slyŕeli jste, Ŕe ŕeÁeno jest od starŔch: Nezabijeŕ. Pakli by kdo zabil, povinen bude <stÁti> k soudu.

22:Ále jÁŔ pravĚm vÁm: ŕe kaŔdŔ, kdoŔ se hnÁvÁ na bratra svŕ\timeŕsho bez pŕĚÁiny, povinen k soudu stÁti. KdoŔ by pak ŕekl bratru svŕ\timeŕmu: RÁcha, povinen bude pŕed radou stÁti; a kdoŔ by ŕekl: BlÁzne, povinen bude pekelnŔ oheĬ <trpÁti>.

23:ProtoŔ obÁtovalli bys dar svĚj na oltÁŕ, a tu bys se rozpomenul, Ŕe bratr tvĚj mÁ nÁco proti tobÁ,

24:NechejŔ tu daru svŕ\timeŕsho pŕed oltÁŕem a jdi, prve smiŕ se s bratrem svŔm, a potom pŕijda, obÁtuj dar svĚj.

25:Vejdi v dobrou vĚli s protivnĚkem svŔm rychle, dokudŔ jsi s nĚm na cestÁ, aŕ by snad nedal tebe protivnĚk tvĚj soudci, a soudce dal by tÁ sluŔebnĚku, a byl bys uvrŔen do ŔalÁŕe.

26:Amen pravĚm tobÁ: Nevyjdeŕ odtud nikoli, dokudŔ i <toho> poslednĚho halŕ\timeŕŕe nenavrÁtĚŕ.

27:Slyŕeli jste, Ŕe ŕeÁeno jest od starŔch: NezcizoloŔĚŕ.

28:Ále jÁŔ pravĚm vÁm: ŕe kaŔdŔ, kdoŔ by pohledÁl na Ŕenu ku poŔÁdÁnĚ jĚ, jiŔ zcizoloŔil s nĚ v srdci svŕ\timeŕm.

29:JestliŔe pak oko tvŕ\timeŕ pravŕ\timeŕ horŕĚ tÁ, vylupiŔ je a vrz od sebe; nebŕ jest uŔiteÁnÁji tobÁ, aby <radÁji> zahynul jeden ŕd tvĚj, neŔli by celŕ\timeŕ tÁlo tvŕ\timeŕ uvrŔeno bylo do ohnÁ pekelnŕ\timeŕsho.

30:A pakli ruka tvÁ pravÁ horŕĚ tÁ, utniŔ ji a vrz od sebe; nebo uŔiteÁnÁji jest tobÁ, aby zahynul <radÁji> jeden ŕd tvĚj, neŔli by vŕecko tÁlo tvŕ\timeŕ uvrŔeno bylo do pekelnŕ\timeŕsho ohnÁ.

31:Tŕ\timeŕŔ ŕeÁeno jest: KdoŔ by koli propustil manŔelku svou, aby jĚ dal lĚstek rozlouÁenĚ.

32:JÁŔ pak pravĚm vÁm: ŕe kdoŔkoli propustil by manŔelku svou, kromÁ pŕĚÁiny cizoloŔstva, uvodĚ ji v cizoloŔstvo, a kdoŔ propuŕtÁnou pojme, cizoloŔĚ.

33:OpÁt slyŕeli jste, Ŕe ŕeÁeno jest od starŔch: Nebudeŕ kŕivÁ pŕisahati, ale splnĚŕ PÁnu pŕĚsahy svŕ\timeŕŕ.

34:Ále jÁŔ pravĚm vÁm: Abyste nepŕisahali vŕelijak, ani

skrze nebe, nebo stolice Boží jest,
 35: Ani skrze zemi, nebo podnoží jeho jest, ani skrze Jeruzalém,
 nebo město velikého Krále jest.
 36: Ani skrze hlavu svou bude přísahati, nebo neměje jednoho
 vlasu uiniti bělšho aneb černšho.
 37: Ale buďte vaši: Jistě, jistě; nikoli, nikoli. Což pak
 nad to více jest, to od toho zlého jest.
 38: Slyšeli jste, úe řečeno jest: Oko za oko, a zub za zub.
 39: Jáť pak pravím vám: Abyste neodpěrali zlému. Ale
 udeťeli tť kdo v pravš léce tvš, nasať jemu i druhšho.
 40: A tomu, kdoť se s tebou chce souditi a sukni tvou vzěti,
 nech mu i pláť.
 41: A nutilli by tť kdo <jěti s sebou> měl jednu, jdi s ním
 dvě.
 42: A prosěcťmu tebe dej, a od toho, kdo by chtěl vypějťti
 od tebe, neodvracuj se.
 43: Slyšeli jste, úe řečeno jest: Milovati bude bližněho
 svšho, a nenáviděti bude nepřetele svšho.
 44: Ale jáť vám pravím: Milujte nepřátely vaše, dobroděte
 tťm, kteří vás proklěňejí, <a> dobře řiďte nenáviděcťm vás,
 a modlťte se za nepřátely a protivněky vaše,
 45: Abyste byli synovš Otce vašeho, jenť jest v nebesěch; jeťto
 slunci svšmu velě vzchoditi na dobrš i na zlš, a dšťóť ←
 dáť na
 spravedlivš i na nespravedlivš.
 46: Nebo milujeteli ty, jenť vás milujě, jakou odplatu měti
 budete? Zdaliť i publikáni tšhoť neřině?
 47: A budeteli pozdravovati toliko bratř svűch, což více
 <nad jinš> řiněte? Vůak i publikáni to řině.
 48: Buďteť vy tedy dokonalě, jako i Otec váš nebesků
 dokonalť jest.

Kapitola:

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.7 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 6.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 6.

PÒi almuÚnÁ, 5. pÒi modlitbÁ, 16. postu, 19. a pokladÊ sklÁdÁnÉ
Áeho se ÓetÒiti mÁ, vypravuje PÁN, 24. a odvodÉ od nezÒÉzenš\times\$ho
peÁovÁnÉ.

1: PilnÁ se varujte, abyste almuÚny vaÓÉ nedÁvali pÒed lidmi,
proto abyste byli vidÉni od nich, jinak nebudete mÉti odplaty
u Otce vaÓeho, jenÚ jest v nebesÉch.

2: ProtoÚ kdyÚ dÁvÁÓ almuÚnu, netrub pÒed sebou, jako
pokrytci ĀinÉ v ÓkolÁch a na ulicích, aby chvÁleni byli od lidÉ.
Amen pravÉM vÁm, majÉÓ odplatu svou.

3: Ale ty kdyÚ dÁvÁÓ almuÚnu, <tak ĀiĀ>, aÓ nevÉ levice tvÁ, co
ĀinÉ pravice tvÁ,

4: Aby almuÚna tvÁ byla v skrytÁ, a Otec tvĀj, kterÚÚ vidÉ
v skrytÁ, odplatÉ tobÁ zjevnÁ.

5: A kdyÚ bys se <chtÁl> modliti, nebŮvejÚ jako pokrytci,

kteòÉÚ obyãej mají, v ókolách a na ôhlech rynku stojéce, modliti se, aby byli vidění od lidí. Amen pravém vám, úeô mají odplatu svou.

6: Ale ty když bys se modliti <chtál>, vejdi do pokojéka sv\$times\$ho, a zavra dveòe sv\$times\$, modliú se Otci sv\$times\$mu, jenú jest v skrytá, a Otec tvěj, kterúú vidé v skrytá, odplaté tobá zjevná.

7: Modl\$times\$ce se pak, nebuãteú marnomluvné jako pohan\$times\$; nebo se domněvají, úe mnohomluvnosté svou to zpěsobé, aby byli uslyóáni.

8: Nepòirovnávejteú se tedy jim, neboô vé Otec váo, áeho jest vám potòebé, prve neúli byste vy ho prosili.

9: A protoú vy takto se modlte: Otãe náó, jenú jsi v nebeséch, posváô se jm\$times\$no tv\$times\$.

10: Pòijã královstvÉ tv\$times\$. Buã véle tvá jako v nebi <tak> i na zemi.

11: Chl\$times\$b náó vezdejóé dej nám dnes.

12: A odpusô nám viny naòe, jakoú i my odpouótéme vinnékém naóim.

13: I neuvoã nás v pokuóení, ale zbav nás od zl\$times\$ho. Nebo tv\$times\$ jest královstvÉ, i moc, i sláva, na váky, Amen.

14: Nebo budeteli odpouótáti lidem viny jejich, odpustéô i vám nebeskú Otec váo.

15: Jestliúe pak neodpustéte lidem vin jejich, aniú Otec váo odpusté vám hòéchê vaóich.

16: Když byste se pak postili, nebúvejteú jako pokrytci zasmuóilé; neboô poómuóujé tváôé svúch, aby vãdom\$times\$ bylo lidem, úe se posté. Amen pravém vám, vzaliô jsou odplatu svou.

17: Ty pak, když se postéó, pomaú hlavy sv\$times\$ a tváô svou umej,

18: Aby nebylo zjevn\$times\$ lidem, úe se postéó, ale Otci tv\$times\$mu, kterúú jest v skrytá. A Otec tvěj, kterúú vidé v skrytosti, odplaté tobá zjevná.

19: Neskládejte sobá pokladê na zemi, kdeúto mol a rez kazé, a kdeú zlodáji vykopávají a kradou.

20: Ale skládejte sobá poklady v nebi, kdeúto ani mol ani rez kazé, a kdeúto zlodáji nevykopávají ani kradou.

21: Nebo kdeúô jest poklad váo, tuô jest i srdce vaòe.

22: Svéce tãla jestiô oko; jestliúe oko tv\$times\$ sprostn\$times\$ bylo by, vóecko tãlo tv\$times\$ svátl\$times\$ bude. [23.] Pakliô by oko tv\$times\$ bylo neólechetn\$times\$, vóecko tãlo tv\$times\$ tmav\$times\$ bude.

23: Protoú jestliúe svátlo, kter\$times\$ú jest v tobá, jest tma, <co pak> sama tma, jaká bude?

24: úádnú neméúe dváma páném slouúiti. Nebo zajist\$times\$ jednoho nenávidáti bude, a druh\$times\$ho milovati, aneb jednoho pòédrúeti se bude, a druhúm pohrdne. Neméúte Bohu slouúiti i mamoná.

25: Protoú pravém vám: Nepeãujte o úivot váo, co byste jedli a co pili, ani o tãlo vaòe, áém byste je odévali. Zdaliú nené úivot véce neúli pokrm, a tãlo <véce> neúli odáv?

26: Hleãte na ptactvo nebesk\$times\$, úeô nesejé ani únou, ani shromaúájé do stodol, <avóak> Otec váo nebeskú krmé je.

I zdaliú vy jich mnohem nepòevyóujete?

27: A kdo z vás peãlivá mysle, méúe pòidati ku postavá sv\$times\$ loket jeden?

28: A o odáv proã peãujete? Pouãte se na kvété polném, kterak roste, nepracuje ani pòede.

29: A <aj>, pravém vám, úe ani óalomoun ve vóé slává sv\$times\$ tak odén nebyl, jako jedno z nich.

30: Ponávadú tedy trávu polné, jeóto dnes jest, a zétra do peci

bÛvÁ vloÛena, BÊh tak odÉvÁ, i zdaliÛ mnohem vÉce vÁm <toho neÁinÉ>, ĩ malš\times\$ vÉry?

31:NepeÁujteÛ tedy, òÉkajÉce: Co budeme jÉsti? anebo: Co budeme pÉti? anebo: áÉM se budeme odÉvati?

32:Nebo toho vÓeho pohanš\times\$ hledajÉ. VÉÔ zajistš\times\$ Otec vÁÓ nebeskÛ, Úe toho vÓeho potÒebujete.

33:Ale hledejte <vy> nejprv krÁlovstvÉ BoÚÉho a spravedlnosti jeho, a toto vÓe bude vÁm pÒidÁno.

34:ProtoÛ nepeÁujte o zÉtÒejÓÉ den, nebo zÉtÒejÓÉ den peÁovati bude o svš\times\$ vÁci. DostiÔ mA den na svš\times\$m trÁpenÉ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.8 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 7.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 7.

ZapovÉdá PÁN vÓeteĀn\$\\times\$ soudy, 7. uĀÉ ustaviĀnĀm modlitbĀm.

12. PÒedklĀdá sumu vÓech svatĀch PÉsem, i zĀkona pÒirozen\$\\times\$ho.

14. VystÒÉhĀ od cesty Óirok\$\\times\$ 15. a faleÓnĀch prorokĒ.

24. PosluchaĀe sv\$\\times\$ k domu na skĀle anebo na pÉsku vzdĀlan\$\\times\$mu pÒipodobnil.

1:NesuĀteĀ, abyste nebyli souzeni.

2:Nebo jakĀm soudem soudĒte, <takovĀmĀ> budete souzeni, a jakouĀ mĀrou mĀĀĒte, <takovouĀ> bude vĀm zase odmĀĀeno.

3:KterakĀ pak vidĒÓ mrvu v oku bratra sv\$\\times\$ho, a v oku sv\$\\times\$m bĀevna necĒtĒÓ?

4:Aneb kterak dĒÓ bratru sv\$\\times\$mu: Nech, aĀ vyvrhu mrvu z oka tv\$\\times\$ho, a aj, bĀevno <jest> v oku tv\$\\times\$m?

5:PokrytĀe, vyvrz nejprv bĀevno z oka sv\$\\times\$ho, a tehdy prohl\$\\times\$dneÓ, abys vyĀal mrvu z oka bratra tv\$\\times\$ho.

6:NedĀvejte svat\$\\times\$ho psĒm, aniĀ mecte perel svĀch pÒed svinĀ, aĀ by snad nepotlĀĀily jich nohama svĀma, a <psi> obrĀtĒce se, aby neroztrhaly vĀs.

7:Proste, a dĀnoĀ bude vĀm; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vĀm otevĀĒeno.

8:Nebo kaĀdĀ, kdoĀ prosĒ, b\$\\times\$Ā; a kdoĀ hledĀ, nal\$\\times\$zĀ; a tomu, jenĀ tluĀe, bude otevĀĒeno.

9:Nebo kterĀ z vĀs jest ĀlovĀk, kter\$\\times\$hoĀ kdyby prosil syn jeho za chl\$\\times\$b, zdali kamene podĀ jemu?

10:A prosilli by za rybu, zdali hada podĀ jemu?

11:PonĀvadĀ tedy vy, jsouce zlĒ, umĒte dobr\$\\times\$dary dĀvati synĒm vaÓim, ĀĒm vĒce Otec vĀÓ, jenĀ jest v nebesĒch, dĀ dobr\$\\times\$vĀci tĀm, kteĀĒĀ ho prosĒ?

12:A protoĀ vÓecko, coĀ byste chtĀli, aby vĀm lid\$\\times\$Āinili, to i vy ĀilĒte jim; toĀ zajist\$\\times\$ jest ZĀkon i Proroci.

13:VchĀzejte tĀsnou branou; nebo prostranĀ brĀna a ÓirokĀ cesta jest, kterĀĀ vede k zahynutĒ, a mnoho jest tĀch, kteĀĒĀ vchĀzejĒ skrze ni.

14:Nebo tĀsnĀ jest brĀna a ŌzkĀ cesta, kterĀĀ vede k Űivotu, a mĀlo jest nal\$\\times\$zajĒcĒch ji.

15:PilnĀ se pak varujte faleÓnĀch prorokĒ, kteĀĒĀ pÒichĀzejĒ

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.9 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 8.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 8.

Uzdravil PÁN malomocn\$\\times\$ho, 5. sluÚebnÉka setnÉkova, 14. svegruÓi Petrovu, 16. i jin\$\\times\$mnoh\$\\times\$; 19. jednoho k sobÁ pÒijÉti, druh\$\\leftarrow\$times\$ho od sebe pustiti nechtÁl. 23. A aĀ neslavnŮ u svÁta byl PÁN, vÓak ho moÓe, vÁtrov\$\\times\$, 28. i ĀĀblov\$\\times\$ poslouchati museli.

1:A kdyÚ sstupoval s hory, Óli za nĚm zÁstupov\$\\times\$mnozÉ.

2:A aj, malomocnŮ pÒiÓed, klanÁl se jemu, Óka: Pane, kdybys <jen> chtÁl, mĚÚeÓ mne oĀistiti.

3:I vztÁh JeÚÉÓ ruku, dotekl se ho, Óka: Chci, buĀ Āist. A hned oĀiÓtĀno jest malomocenstvÉ jeho.

4:I dĚ mu JeÚÉÓ: ViziÚ, abys ÚĀdn\$\\times\$mu nepravil. Ale jdi, a ukaÚ se knĀzi, a obĀtuj dar, kterŮÚ pÒikĀzal MojÚÉÓ, na svĀdectvÉ jim.

5:A kdyÚ vchĀzel JeÚÉÓ do Kafarnaum, pÒistoupl k nĀmu setnÉk, prose ho,

6:A òka: Pane, slušebník mĕj lešé doma Ólakem porašenš, velmi se tráá.
7:I dĕ mu Ješé: JÁ pošjdu a uzdravĕm ho.
8:A odpovĕdaje setník, òekl: Pane, nejsemò hoden, abys vóel pod stòechu mou, ale toliko rci slovo, a uzdraven bude slušebník mĕj.
9:Nebo i já jsem šlovák moci poddanš, maje pod sebou úoldnš\timesšòe, avóak dĕmli tomuto: Jdi, tedy jde, a jinš\timesšmu: Pòijš, a pošjde, a slušebníku svš\timesšmu: Ušš toto, a uššnĕ.
10:Tedy uslyšev <to> Ješé, podivil se, a jdoucĕm za sebou òekl: Amen pravĕm vám, ani v Izraeli tak velikš\timesš vĕry jsem nenalezl.
11:Pravĕm pak vám, šeò pošjdou množé od vùchodu i od západu, a stoliti budou s Abrahamem, s Izákem a s Jákobem v královstvĕ nebeskš\timesšm,
12:Ale synovš\timesš královstvĕ vyvrúeni budou do temnostĕ zevnitònĕch. Tamò bude pláš a ókòipenĕ zubĕ.
13:I òekl Ješé setníkovi: Jdiš, a jakúš uvášil, staš se tobš. I uzdraven jest slušebník jeho v tu hodinu.
14:A pošóed Ješé do domu Petrova, uzòel svegruóí jeho, ana lešé a má zimmici.
15:I dotekl se ruky jejĕ, a hned pòestala jĕ zimmice. I vstala a posluhovala jim.
16:A kdyš byl vešer, pošvedli k námú mnohš\timesš, kteòéú ššabelstvĕ máli, a on vymĕtal duchy <zlš\timesš> slovem, a vóecky, kteòéú se zle máli, uzdravil,
17:Aby se naplnilo pováššné skrze Izaiášòe proroka, òkoučĕho: Onò jest vzal na se mdloby naòe, a neduhy naòe nesl.
18:Vida pak Ješé zášupy mnohš\timesš okolo sebe, kážal pòeplaviti se na druhou stranu.
19:A pošstoupiv jeden zákonĕk, òekl jemu: Mistòe, pošjdu za tebou, kamúkoli pošjdeó.
20:I dĕ mu Ješé: Líóky doupata majĕ, a ptactvo nebeskš\timesš hnĕzda, ale Syn šlovák nemá, kde by hlavu sklonil.
21:Jinš pak z ušedlnĕkĕ jeho òekl jemu: Pane, dopuš mi prve odjĕti a pochovati otce mš\timesšho.
22:Ale Ješé òekl jemu: Pojš za mnou, a nech, aò <tam> mrtvĕ pochovávajĕ mrtvš\timesš svš\timesš.
23:A kdyš vstoupil na lodĕ, vstoupili za nĕm i ušedlnĕci jeho.
24:A aj, bouòe veliká stala se jest na moòí, takúe vlny poškrúvaly lodĕ. On pak spal.
25:A pošstoupivòe ušedlnĕci jeho, zbudili jej, òkouce: Pane, zachovej nás, hynemeò.
26:I dĕ jim: Proš se bojĕte, š malš\timesš vĕry? Tedy vstav, pošmluvil vášrĕm a moòí, i stalo se utiòenĕ velikš\timesš.
27:Lidš\timesš pak divili se, òkouce: Kterakš jest tento, še ho i vášrovš\timesš i moòe poslouchajĕ?
28:A kdyš se pòeplavil na druhou stranu do krajiny Gergezenskùch, potkali se s nĕm dva ššabelnĕci z hrobu vyólĕ, ukrutnĕ náramná, takúe <pro ná> úšdnš nemohl tou cestou choditi.
29:A aj, zòikli, òkouce: Co je nám po tobš, Ješéóí, Synu Boúĕ? Pòíòel jsi sem pòed šasem trášiti nás.
30:A bylo opodál od nich stádo velikš\timesš vepòĕ, pasoucĕch se.
31:ššblovš\timesš pak prosili ho, òkouce: Ponšvadú nás vymĕtáš, dopustiš nám vjĕti do toho stáda vepòĕ.
32:I òekl jim: Jdšte. A oni vyòedòe, veólí do stáda tách vepòĕ. A aj, hnalo se vóecko stádo tách vepòĕ s vrchu dolĕ do

moòe, i ztonuli v vodÁch.

33:PastÛòì pak utekli. A pòìÓedÓe do mÁsta, vypravovali <to>
vÓecko, i o tÁch ÁÁbelnÉcÉch.

34:A aj, vÓecko mÁsto vyÓlo v cestu JeÚÉÓovi, a uzÒevÓe ho,
prosili, aby Óel z konÁin jejich.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.10 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 9.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 9.

Uzdravil Kristus Ólakem poraúenš\timesšho; 9. povolal MatouÓe; 14. na otÁzku o postu odpovÁd dal; 20. Úenu, kterÁÚ byla nemocÉ svou ztrÁpena, uzdravil, 23. dceru knÉÚete vzkÒEsil; 27. slepÙm dvÁma zrak navrÁtil, 32. z nÁmš\timesšho ÄÁbelstvÉ vyhnal; 35. vÓudy vÈkol chodÁ kÁzal; 36. a nad rozptÙlenÙmi ovceci lÈtost mÁl.

1:A vstoupiv na lodÉ, pÒeplavil se, a pÒiÓel do mÁsta svš\timesšho.

2:A aj, pÒinesli mu Ólakem poraúenš\timesšho, leÚÉcÉho na loÚi.

A vidÁv JeÚÉÓ vÈru jejich, dÉ Ólakem poraúenš\timesšmu: Doufej, synu, odpuÓtÁniÔ jsou tobÁ hÒÉchovš\timesš tvoji.

3:A aj, nÁkteÒÉ z zÁkonÉkÈ òekli sami v sobÁ: Tento se rouhÁ.

4:A vidÁv JeÚÉÓ myÓlenÉ jejich, òekl: ProÁ vy myslÉte zlš\timesš vÁci v srdcÉch vaÓich?

5:Nebo co jest snÁze òÉci, <toli>: OdpouÓtÁjÉ se tobÁ

hÒÉchovš\timesš? Äili òÉci: VstaĀ a choĀ?

6:Ale abyste vÁdÁli, ÚeÔ má moc Syn ÄlovÁka na zemi odpouÓtÁti

hÒÉchy, tedy dÉ Ólakem poraúenš\timesšmu: VstaĀ, vezmi loÚe svš\timesš, a jdi do domu svš\timesšho.

7:Tedy vstal <a> odÓel do domu svš\timesšho.

8:A vidouce to zÁstupovš\timesš, divili se a velebili Boha, kterÙÚ dal takovou moc lidem.

9:A jda odtud JeÚÉÓ, uzÒel ÄlovÁka sedÉcÉho na cle, jmš\timesšnem MatouÓe. I dÉ mu: PojĀ za mnou. A on vstav, Óel za nÈm.

10:I stalo se, kdyÚ sedÁl za stolem v domu jeho, a aj, mnozÉ celnÉ a hÒÉÓnÉci pÒiÓedÓe, stolili s JeÚÉÓem a s uĀedlnÉky jeho.

11:A vidouce <to> farizeovš\timesš, òekli uĀedlnÉkÈm jeho: ProÁ s celnÙmi a hÒÉÓnÉky jÉ Mistr vÁÓ?

12:JeÚÉÓ pak uslyÓev <to>, òekl jim: NepotÒebujÉÔ zdravÉ lš\timesškaÒe, ale nemocnÉ.

13:JdÁte vy <radĀji> a uĀte se, co jest to: MilosrdenstvÉ chci a ne obĀti. Nebo nepÒiÓel jsem volati spravedlivÙch, ale hÒÉÓnÙch ku pokÁnÉ.

14:Tedy pÒistoupili k nÁmu uĀedlnÉci Janovi, òkouce: ProÁ my a farizeovš\timesš postÉme se Āasto, uĀedlnÉci pak tvoji se nepostÉ?

15:I òekl jim JeÚÉÓ: ZdaliÚ mohou synovš\timesš úenichovi rmoutiti se, dokudÚ s nimi jest úenich? Ale pÒijdou dnovš\timesš, kdyÚ bude od nich odjat úenich, a tehdyÔ se budou postiti.

16:úAdnÙ zajistš\timesš nepÒiÓévÁ zÁplaty sukna novš\timesšho k rouchu vetchš\timesšmu; nebo ta zÁplata jeho odtrhla by <jeÓtĀ nĀjakÙ dÉl> od roucha, a <tak> vĀtÓÉ by dÉra byla.

17:AniÚ lejÉ vÈna novš\timesšho do nÁdob starÙch; sic jinak rozpuknou

se sudov\$\\times\$, a vÉno se vyleje, a sudov\$\\times\$ se zkaZÉ. Ale vÉno nov\$\\times\$ lejÉ do novŮch nÁdob, a bŮvÁ ob\$\\times\$ zachovÁno.

18:A kdyŮ on toto k nim mluvil, aj, knÉŮe <jedno> pŮistoupilo <a> klanÁlo se jemu, Ŕka: <Pane> dcera mÁ nynÉ umŔela. Ale pojÁ, vloŮ na ni ruku svou, a budeŔ Ůiva.

19:A vstav JeŮÉŔ, Ŕel za nÉm, i uÁedlnÉci jeho.

20:(A aj, Ůena, kterÁŮ nemocÉ svou trÁpena byla ode dvanÁcti let, pŮistoupivŔi pozadu, dotkla se podolka roucha jeho.

21:Nebo Ŕekla sama v sobÁ: Dotknuli se jen toliko roucha jeho, uzdravena budu.

22:JeŮÉŔ pak obrÁtiv se a uzŔev ji, Ŕekl: Doufej, dcero, vÉra tvÁ tÁ uzdravila. A zdrÁva uÁinÁna jest Ůena od t\$\\times\$ chvÉle.)

23:PŔiŔed pak JeŮÉŔ do domu knÉŮete, a uzŔev tu trubaÁe a zÁstup hluÁÉcÉ,

24:Ŕekl jim: OdejdÁteŮ; nebŔ neumŔela dÁveÁka, ale spÉ. I posmÉvali se jemu.

25:A kdyŮ byl vyhnÁN zÁstup, vŔed tam, ujal ji za ruku jejÉ; i vstala jest dÁveÁka.

26:A roznesla se povÁst ta po vŔÉ t\$\\times\$ zemi.

27:A kdyŮ Ŕel odtud JeŮÉŔ, Ŕli za nÉm dva slepÉ, volajÉce a Ŕkouce: Smiluj se nad nÁmi, Synu DavidŔv.

28:A kdyŮ vŔel do domu, pŮistoupili k nÁmu ti slepÉ. I dÉ jim JeŮÉŔ: VÁŔEteli, Ůe to mohu uÁiniti? Ŕekli jemu: OvŔem, Pane.

29:Tedy dotekl se oÁÉ jejich, Ŕka: Podle vÉry vaŔÉ staniŮ se vÁm.

30:I otevŔeny jsou oÁi jejich. ZapovÁdÁl jim pak tuze JeŮÉŔ, Ŕka: VizteŮ, aŔ niŮÁdnŮ <o tom> nezvÉ.

31:Ale oni vyŔedŔe, rozhlÁsali jej po vŔÉ t\$\\times\$ zemi.

32:A kdyŮ oni vychÁzeli, aj, pŮivedli mu ÁlovÁka nÁm\$\\times\$ho, majÉcÉho ÁÁbelstvÉ.

33:A kdyŮ vyvrhl ÁÁbelstvÉ, mluvil jest nÁmŮ. I divili se zÁstupov\$\\times\$, Ŕkouce: Ůe nikdy se nic takov\$\\times\$ho neukÁzalo v lidu Izraelsk\$\\times\$m.

34:Farizeov\$\\times\$ pak pravili: MocÉ knÉŮete ÁÁbelsk\$\\times\$ho vymÉtÁ ÁÁbly.

35:I obchÁzel JeŮÉŔ vŔecka mÁsta i mÁsteÁka, uÁe v ŔkolÁch jejich a kÁŮe evangelium krÁlovstvÉ, a uzdravuje vŔelikou nemoc i vŔelikŮ neduh v lidu.

36:A kdyŮ hledÁl na zÁstupy, slitovalo se mu jich, Ůe byli tak opuŔtÁni a rozptŮleni jako ovce, nemajÉce pastŮŔe.

37:Tedy dÉ uÁedlnÉkŔm svŮm: ŮeĪ zajist\$\\times\$ jest mnohÁ, ale dÁlnÉkŔ mÁlo.

38:ProtoŮ proste PÁna Ůni, aŔ vypudÉ dÁlnÉky na ŮeĪ svou.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
	Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.11 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 10.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 10.

O rozeslÁnĚ dvanÁcti apoÓtolĚ s mocĚ 8. i divy Āiniti, i uĀiti,
9. a jak by se pŌi tom mĚti mĀli, i ve vŌech nesnadnostech na nĀ

---

pòichÁzejÉcÉch. 16. O pokuóenÉch a kòÈÚi pro nÁsledovÁnÉ Krista.

1:A svolav k <sobÁ> dvanÁcte uÁedlnÉkÈ svÙch, dal jim moc nad duchy neÁistÙmi, aby je vymÉtali, a aby uzdravovali vÓelikou nemoc, i vÓelikÙ neduh.

2:DvanÁcti pak apoótolÈ jmŠ\times\$na jsou tato: PrvnÉ óimon, jenÚ slove Petr, a Ondòej bratr jeho, Jakub ZebedeÈv a Jan bratr jeho,

3:Filip a BartolomÁj, TomÁó a Matouó, jenÚ <byl> celnÙ, Jakub AlfeÈv a Lebbeus, pòijmÈm Thaddeus,

4:óimon KananitskÙ a JidÁó IókariotskÙ, kterÙÚ i zradil ho.

5:TÁch dvanÁcte poslal JeÚÉó, pòikazuje jim, òka: Na cestu pohanÈ nechoÁte, a do mÁst SamaritÁnskÙch nevchÁzejte.

6:Ale radÁji jdÁte k ovcem zahynulÙm z domu IzraelskŠ\times\$ho.

7:Jdouce pak, kaÚte, òkouce: úe se pòibléÚilo krÁlovstvÈ nebeskŠ\times\$.

8:NemocnŠ\times\$ uzdravujte, malomocnŠ\times\$ Áisòte, mrtvŠ\times\$ kòeste, ÁÁbelstvÈ vymÉtejte; darmo jste vzali, darmo dejte.

9:NeshromaÚÁujte zlata ani stòÈbra, ani penÁz v opascÉch vaóich <mÈvejte>,

10:Ani moóny na cestÁ, ani dvou suknÈ, ani obuvi, ani hÈlky; hodenò jest zajistŠ\times\$dÁlnÉk pokrmu svŠ\times\$ho.

11:A do kterŠ\times\$hoÚkoli mÁsta neb mÁsteÁka veóli byste, vzepete se, kdo by v nÁm hodnÙ byl, a tu pobuÁte, aÚ byste i vyóli <odtud>.

12:A vchÁzejÈce do domu, pozdravteÚ ho.

13:A jestliÚeò bude dÈm ten hodnÙ, pokoj vÁó pòijdiÚ naÍ; pakliò by nebyl hodnÙ, pokoj vÁó navratiÚ se k vÁm.

14:A kdoÚkoli nepòijal by vÁs, a neuposlechl by òeÁÈ vaóich, vyjdouce ven z domu neb z mÁsta toho, vyrazteÚ prach z noh vaóich.

15:Amen pravÈm vÁm: LehÁeji bude zemi SodomskÙch a GomorskÙch v den soudnÙ neÚli mÁstu tomu.

16:Aj, já posÉlÁm vÁs jako ovce mezi vlky; protoÚ buÁte opatrnÈ jako hadovŠ\times\$, a sprostnÈ jako holubice.

17:VystòÈhejteÚ se pak lidÈ; nebò vÁs vydÁvati budou do snÁmÈ, a v óokolÁch svÙch budou vÁs biÁovati.

18:Ano i pòed vladaòe i pòed krÁle vedeni budete pro mne, na svÁdectvÈ jim, i <tÁm> národÈm.

19:KdyÚ pak vÁs vydadÈ, nebuÁteÚ peÁlivÈ, kterak aneb co byste mluvili; dÁnoò bude zajistŠ\times\$vÁm v tu hodinu, co budete mÈti mluvíti.

20:Nebo ne vy jste, jenÚ mluvÈte, ale duch Otce vaóeho, jenÚ mluvÈ v vÁs.

21:VydÁò pak bratr bratra na smrt, i otec syna, a povstanouò dÈtky proti rodiÁÈm, a zmodujÈ je.

22:A budete v nenÁvisti vÓechnÁm pro jmŠ\times\$no mŠ\times\$, ale kdoÚ setrvÁ aÚ do konce, tenò spasen bude.

23:KdyÚ se pak vÁm budou protiviti v tom mÁstÁ, utecte do jinŠ\times\$ho. Amen zajistŠ\times\$ pravÈm vÁm, nezchodÈte mÁst IzraelskÙch, aÚò pòijde Syn ÁlovÁka.

24:NenÈò uÁedlnÉk nad mistra, ani sluÚebnÉk nad pána svŠ\times\$ho.

25:Dostiò jest uÁedlnÈku, aby byl jako mistr jeho, a sluÚebnÉk jako pán jeho. PonÁvadÚ jsou hospodÁòe Belzebubem nazÙvali, ÁÈm pak vÈce domÁcÈ jeho?

26:ProtoÚ nebojte se jich; nebò nenÈ nic skrytŠ\times\$ho, coÚ by nemÁlo býti zjeveno, ani co tajnŠ\times\$ho, jeóto by nemÁlo zVÁdÈno

bŮti.

27:CoŮ vÁm pravĚm ve tmÁch, pravte na svÁtle, a co v uÓi slyÓĚte, hlÁsejte na domĚch.

28:A nebojte se tÁch, kteŔĚŮ zabĚjeje tÁlo, ale duÓe nemohou zabĚti; neŮ bojte se radÁji toho, kterŮŮ mĚŮe i duÓi i tÁlo zatratiti v pekelnš\timesšm ohni.

29:ZdaliŮ neprodÁvajĚ dvou vrabcĚ za malŮ penĚz? a jeden z nich nepadÁ na zem bez <vĚle> Otce vaÓeho.

30:VaÓi pak i vlasovš\timesš na hlavÁ vÓickni seĀteni jsou.

31:ProtoŮ nebojte se, mnohŮch vrabcĚ draŮÓĚ jste vy.

32:KdoŮkoli tedy vyznÁ mne pĚd lidmi, vyznÁmŔ i jÁ jej pĚd Otcem svŮm, jenŮ jest v nebesĚch.

33:Ale kdoŮ by mne zapĚl pĚd lidmi, zapĚmŔ ho i jÁ pĚd Otcem svŮm, kterŮŮ jest v nebesĚch.

34:NedomnĚvejte se, Ůe bych pĚiÓel pokoj dÁti na zemi.

NepĚiÓelŔ jsem, abych pokoj uvedl, ale meĀ.

35:PĚiÓelŔ jsem zajistš\timesš, abych rozdÁlil ĀlovÁka proti otci jeho, a dceru proti mateŔi jejĚ, a nevÁstu proti svegruÓi jejĚ.

36:A nepĚĀtelš\timesš ĀlovÁka <budou> domÁcĚ jeho.

37:Kdo miluje otce neb matku vĚce neŮli mne, nenĚŔ mne hoden; a kdoŮ miluje syna nebo dceru vĚce neŮli mne, nenĚŔ mne hoden.

38:A kdoŮ nebš\timesšĚe kĚŮe svš\timesšho a nenĀsleduje mne, nenĚŔ mne hoden.

39:KdoŮ nalezne duÓi svou, ztratĚŔ ji; a kdo by ztratil duÓi svou pro mne, nalezneŔ ji.

40:KdoŮ vÁs pĚijĚmÁ, mneŔ pĚijĚmÁ; a kdo mne pĚijĚmÁ, pĚijĚmÁŔ toho, kterŮŮ mne poslal.

41:Kdo pĚijĚmÁ proroka ve jmš\timesšnu proroka, odplatu proroka vezme; a kdoŮ pĚijĚmÁ spravedlivš\timesšho ve jmš\timesšnu spravedlivš\timesšho, odplatu spravedlivš\timesšho vezme.

42:A kdoŮ by koli dal jednomu z tÁchto nejmenÓĚch ĀĚÓi

<vody> studenš\timesš k nĀpoji, toliko ve jmš\timesšnu uĀedlnĚka, zajistš\timesš pravĚm vÁm, neztratĚŔ odplaty svš\timesš.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.12 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 11.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 11.

SvatÛ Jan KÒtitel poslal z ÚalÁÒe ku PÁnu Kristu; 7. svÁdectvÉ slavn\$\\times\$ PÁn dal Janovi pÒed zÁstupy; 20. mÁstÈm nekajÉcÈm domlouvÁ; 25. Otce sv\$\\times\$ho chvÁlÉ; 28. vÓech souÚenÛch k sobÁ milostnÁ volÁ.

1:I stalo se, kdyÛ dokonal JeÚÉÓ <ÒeÁi sv\$\\times\$, kter\$\\times\$Û mluvil>, pÒikÁzÁnÈ dÁvaje dvanÁcti uÁedlnÈkÈm svÛm, bral se odtud, aby uÁil a kÁzal v mÁstech jejich.

2:Jan pak v vÁzenÈ uslyÓev o skutcÈch KristovÛch, poslal dva z uÁedlnÈkÈ svÛch,

3:<A> Òekl jemu: Tyli jsi ten, kterÛÛ pÒijÈti mA, Áili jin\$\\times\$ho Áekati mAme?

4:I odpovÉdaje JeÚÉÓ, Òekl jim: Jdouce, zvÁstujteÛ Janovi, co

slyšete a vidíte:

5: Slepě vidě, a kulhavě chodě, malomocně se ěistě, a hlušě slyšě, mrtvě z mrtvůch vstávajíě, chudům pak evangelium se zvěstuje.

6: A blahoslavenů jest, kdoů se nehoršě na mně.

7: A kdyů oni odešli, poěal Ješúš praviti zástupěm o Janovi:

Co jste vyšli na poušš viděti? <Zdali> tštinu vřtrem se klášěcě?

8: Aneb co jste vyšli viděti? <Zda> ělověka mškkům rouchem oděšho? Aj, ktešš se mškkům rouchem oděvajě, v doměch kršlovskůch jsou.

9: Aneb co jste vyšli viděti? Prorokali? Jistě pravěm vřm, i věce nešli proroka.

10: Tento jest zajistš, o nřmů psřno: Aj, jř posělřm andřla svšho pšed tvě tvou, kteršto pšipravě cestu tvou pšed tebou.

11: Amen pravěm vřm, mezi syny ťenskůmi nepovstal vřtš nad Jana Kštitele; ale kdo jest menš v kršlovstvě nebeskš, jestiš vřtš nešli on.

12: Ode dně pak Jana Kštitele aů dosavad kršlovstvě nebeskš nřsilě trpě, a ti, ktešš nřsilě ěině, uchvacujě je.

13: Nebo všickni Proroci i Zřkon aů do Jana prorokovali.

14: A chceteli pšijmouti: Onš jest Eliáš, kterš pšijěti mřl.

15: Kdo mř uš k slyšeně, slyš.

16: Ale k komu pšipodobněm pokoleně toto? Podobno jest dřtem, seděcěm na ryncěch, a <ktešš> na tovaryš svš volajě,

17: A šekajě: Pěskali jsme vřm, a neskřkali jste; ťalostnř jsme naškali, a neplakali jste.

18: Pšišel zajistš Jan, nejeda ani pije, a oni škou: ěřbelstvě mř.

19: Pšišel Syn ělověka, jeda a pije, a oni škou: Aj, ělověk ťřř a pijan vřna, pšitel publikřně a hššš. Ale ospravedlnřna jest moudrost od synš svůch.

20: Tehdy poěal pšimlouvati mřstěm, v nichšto ěinřni jsou jeho mnozě divovš, ťe pokřně neřnili.

21: Břda tobř Korozaim, břda tobř Betsaido. Nebo kdyby v ťřru a Sidonu byli ěinřni divovš ti, ktešš jsou ěinřni v vřs, dřvno by byli v ťěni a v popele pokřně řnili.

22: Nřbrř pravěm vřm, <ťe> ťřru a Sidonu lehěji bude v den soudnš nešli vřm.

23: A ty Kafarnaum, kterš jsi aů k nebi vyvšeno, aů do pekla sšřřeno budeš. Nebo kdyby v Sodomě ěinřni byli divovš ti, ktešš jsou ěinřni v tobř, byliš by zěstali aů do dnešho <dne>.

24: Ano věce pravěm vřm, ťe zemi Sodomskůch lehěji bude v den soudnš nešli tobř.

25: V ten řas odpovřřv Ješúš, šekl: Chvřlěm tř, Otře, Pane nebe i zemř, ťe jsi skryl tyto vřci pšed moudřmi a opatrřmi, a zjevil jsi je maliřkům.

26: Jistř, Otře, ťe se tak lěbilo pšed tebou.

27: Všecky vřci dřny jsou mi od Otce mšho, a ťřdnš neznř Syna, jedinš Otec, ani ť Otce kdo znř, jedinš Syn, a komů by chtřl Syn zjeviti.

28: Pojdteš ke mně všickni, ktešš pracujete a obtěšeni jste, a jř vřm odpšřnutě dřm.

29: Vezmřte jho mš na se, a uřte se ode mne, neboš jsem tichš a pokornš srdcem, a naleznete odpšřnutě dřem vařim.

30:Jho m\$ \times\$ zajist\$ \times\$ jestiÔ rozkoón\$ \times\$, a bÒÉmÅ m\$ \times\$ lehk\$ \leftrightarrow\$
times\$.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

1.13 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 12.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 12.

NesnÁz o sobotu Kristus PÁN slovem i skutkem spraviv, 9. pro Óklady svŮch nepÒÁtel odÓel; 22. ĀÁbelstvé slep\$\\times\$ a nÁm\$\\times\$ vyvrhl. 31. HÒÉch proti Duchu svat\$\\times\$mu oznÁmil. 34. Ty, jenŮ hledali znamenÉ, zahanbil, 50. a kdo jsou pravÉ jeho pÒÁtel\$\\times\$, ukÁzal.

1:V ten Áas Óel JeŮÉÓ v den svÁteÁnÉ skrze obilé, a uÁedlnÉci jeho laÁni jsouce, poÁali vymÉnati klasy a jÉsti.

2:Farizeov\$\\times\$ pak vidouce to, òekli jemu: Hle, uÁedlnÉci tvoji ÁinÉ to, ÁehoŮ nesluÓÉ Áiniti v den svÁteÁnÉ.

3:On pak òekl jim: Co jste neÁtli, co jest uÁinil David, kdyŮ laÁnÁl, on i ti, kteÒÉŮ s nÉm byli?

4:Kterak vÓel do domu BoŮÉho a chleby posvÁtn\$\\times\$ jedl, kterŮchŮto jemu nesluÓelo jÉsti, ani tÁm, kteÒÉŮ s nÉm byli, neŮ toliko samŮm knÁŮÉm?

5:Anebo zdali jste neÁtli v ZÁkonÁ, Ůe knÁŮÉ ve dny svÁteÁnÉ v chrÁmÁ svÁtek ruÓÉ, a jsou bez hÒÉchu?

6:Ale pravÉmô vÁm, Ůeô vÁtÓÉ jest tuto neŮli chrÁm.

7:NeŮ kdybyste vÁdÁli, co je to: Milosrdenstvé chci a ne obÁti, neodsuzovali byste nevinnŮch.

8:Syn zajist\$\\times\$ ÁlovÁka jestiô pÁnem i dne svÁteÁnÉho.

9:A poodéd odtud <JeŮÉÓ>, pòioel do Ókoly jejich.

10:A aj, byl tu ÁlovÁk, maje ruku uschlou.

I tÁzali se ho, òkouce: SluÓÉli v den svÁteÁnÉ uzdravovati? aby jej obŮalovali.

11:On pak dÉ jim: KterŮ bude z vÁs ÁlovÁk, jeÓto by mÁl ovci jednu, a kdyby ta upadla do jámy v den svÁteÁnÉ, i zdaliŮ dosÁhna nevytÁhne jÉ?

12:A Áém lepÓÉ jest ÁlovÁk neŮli ovce? A protoŮ sluÓÉô v den svÁteÁnÉ dobøe Áiniti.

13:Tedy òekl ÁlovÁku tomu: VztÁhni ruku svou. I vztÁhl, a uÁinÁna jest zdravÁ jako i druhÁ.

14:Farizeov\$\\times\$ pak vyÓedóe, drŮeli radu proti nÁmu, kterak by jej zahladili.

15:A vÁda to JeŮÉÓ, Óel odtud. I Óli za nÉm zÁstupov\$\\times\$ mnozÉ, a uzdravil je vÓecky.

16:A s pohrÉŮkou pòikÁzal jim, aby ho nezjevovali,

17:Aby se naplnilo povÁdÁnÉ skrze IzaiÁoe proroka, òkoucého:

18:Aj, sluŮebnÉk mÉj, kter\$\\times\$hoŮ jsem vyvolil, milŮ mÉj, v nÁmŮ se dobøe zalÉbilo duÓi m\$\\times\$. PoloŮém Ducha sv\$\\times\$ho na nÁj, a soud nÁrodém zVÁstovati bude.

19:Nebude se vaditi, ani kòiÁeti, ani kdo na ulicÉch uslyÓÉ hlas jeho.

20:Tòtiny nalomen\$\\times\$ nedolomÉ, a lnu kouÒécÉho se neuhasÉ, aŮ i vypovÉ soud k vÉtÁzstvé.

21: A ve jměnu jeho národů doufati budou.
22: Tedy podán jemu ábelstvém posedlů, slepů a němů.
I uzdravil je, takúe ten <byv> slepů a němů, i mluvil i vidál.
23: I divili se vóickni zástupů a pravili: Nenéliú tento Syn Daviděv?
24: Ale farizeovů to uslyóevóe, óekli: Tento nevymětá áblé neú Belzebubem, kněúetem ábelskům.
25: Jeúeó pak znaje myólené jejich, dě jim: Kaúď královstvė rozdálenů samo v sobá zpustne, a kaúď másto neb děm proti sobá rozdálenů nestane.
26: A jestliúeó satan satana vymětá, proti sobá rozdálen jest. Kterak tedy stane královstvė jeho?
27: A vymětámlíó já ábly v Belzebubu, synůů vaóí v kom vymětajě? Protoú oni soudcovů vaóí budou.
28: Paklió já Duchem Boúém ábly vymětám, jistá pòiólo jest mezi vás královstvė Boúé.
29: Aneb kterak kdo mēúe do domu silnůho <reka> vjíeti a jeho nádobé pobrati, leá by prve svázal toho silnůho, a teprvó by děm jeho obloupiti mohl?
30: Kdóú nené se mnou, proti mná jest; a kdo neshromaúuje se mnou, rozptylujeó.
31: Protoú pravém vám: Vóeliků hòéech i rouháné bude lidem odpuótáno, ale rouháné proti Duchu <svatůmu> nebude odpuótáno lidem.
32: A kdyby kdo óekl slovo proti Synu álováka, bude jemu odpuótáno, ale kdóú by mluvil proti Duchu svatůmu, nebude jemu odpuótáno, ani na tomto svátá, ani na budoucém.
33: A <protoú> nebo áiíte strom dobrů, a ovoce jeho dobrů; anebo áiíte strom zlů, a ovoce jeho zlů. Neboó po ovoci strom bůvá poznán.
34: Pokolené jeótáráé, kterakú mēúete dobrůů váci mluviti, jsouce zlé? Nebo z hojnosti srdce ósta mluvé.
35: Dobrů álovák z dobrůho pokladu srdce vynáóé dobrů, a zlů álovák ze zlůho pokladu vynáóé zlů.
36: Ale pravém vám, úe z kaúď slova prázdnu, kterůů mluviti budou lidů, vydadé poáet v den soudnů.
37: Nebo z slov svůch spravedliv budeó uáinán, a z óeáé tvůch budeó odsouzen.
38: Tehdy odpovídáli nákteóé z zákonéké a farizeé, ókouce: Mistóe, chceme od tebe znamené vidáti.
39: On pak odpovídaje, dě jim: Pokolené zlů a cizoloúnů znamené hledá, a znamené nebude jemu dáno, jedinů znamené Jonáóe proroka.
40: Nebo jakoú byl Jonáó v bóióe velryba tóí dni a tóí noci, takó bude Syn álováka v srdci zemá tóí dni a tóí noci.
41: Muúí Ninivitóté stanou na soudu s pokoleném tēmto, a odsoudé je, protoúe pokáné áinili k Jonáóovu kázáné, a aj, véceó <jest> neúli Jonáó tuto.
42: Královna od poledne povstane k soudu s pokoleném tēmto, a odsoudé je; nebo pòijela od konáin zemá, aby slyóela moudrost óalomounovu, a aj, véceó jest tuto neúli óalomoun.
43: Kdyú pak neáistů duch vyjde od álováka, chodé po mēstech suchůch, hledaje odpoáinuté, ale nenalůzaje, dě:
44: Navrátém se do domu svůho, odkudú jsem vyóel. A pòijda, nalezne prázdnů, vyáiótánů a ozdobenů.
45: Tedy jde a vezme s sebou sedm jinůch duché horóech, a vejduce, pòebůvajě tam, i bůvajě posledné váci álováka toho

horóÉ neÚli prvnÉ. TakÔ bude i tomuto zlš\times\$mu pokolenÉ.
46:A kdyÚ on jeÓtÅ mluvil k zÁstupÊm, aj, matka a bratÒÉ jeho stÁli vnÅ, ÚÁdajÉce s nÊm promluviti.
47:I òekl jemu jeden: Aj, matka tvÁ i bratÒÉ tvoji stojÉ vnÅ, chtÉce s tebou mluviti.
48:On pak odpovÉdaje, òekl tomu, kterÛÚ k nÅmu byl promluvil: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratÒÉ moji?
49:A vztÁhna ruku svou na uÃedlnÉky svš\times\$, i òekl: Aj, matka má i bratÒÉ moji.
50:Nebo kdoÚ by Āinil vÊli Otce mš\times\$ho nebeskš\times\$ho, tenÔ jest bratr mÊj, i sestra má, i matka má.

Kapitola:

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
-

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.14 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 13.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 13.

Kristus PÁN zÁstupy uÁe z lodÉ, 3. sedmero podobenstvÉ pòedloÚil, 54. a Úe prorok v svš\timesš vlasti nenÉ vzÁcnÙ, osvÁdÁil.

- 1:A v ten den vyÓed JeÚÉÓ z domu, sedl podle moØe.
- 2:I seÓli se k nÁmu zÁstupovš\timesš mnozÉ, takÚe vstoupiv na lodÉ, sedÁl, vÓecken pak zÁstup stÁl na bØehu.
- 3:I mluvil jim mnoho v podobenstvÉch, Øka: Aj, vyÓel rozsevaÁ, aby rozsÉval.
- 4:A kdyÚ on rozsÉval, nÁkterÁ <semš\timesšnka> padla podle cesty, a pØiletÁli ptÁci, i szobali je.
- 5:JinÁ pak padla na mÉsta skalnatÁ, kdeÚto nemÁla mnoho zemÁ; a rychle vzeÓla, protoÚe nemÁla hlubokosti zemÁ.
- 6:Ale kdyÚ slunce vzeÓlo, uvadla, a Úe nemÁla koØene, uschla.
- 7:JinÁ pak padla v trnÉ; i vzrostlo trnÉ, a udusilo je.
- 8:A jinÁ padla v zemi dobrou; i vydalo uÚitek, nÁkterš\timesš stÙ, jinš\timesš ÓedesÁtÙ a jinš\timesš tØidcÁtÙ.
- 9:Kdo MÁ uÓi k slyÓenÉ, slyÓ.
- 10:Tedy pØistoupivÓe uÁedlnÉci, Øekli jemu: ProÁ jim v podobenstvÉch mluvÉÓ?
- 11:On pak odpovÁdÁv, Øekl jim: Nebo vÁm dÁno jest znÁti tajemstvÉ krÁlovstvÉ nebeskš\timesšho, ale jim nenÉ dÁno.
- 12:(Nebo kdoÚ MÁ, bude jemu dÁno a rozhojnÉØ se; ale kdoÚ nemÁ, i to, coÚ MÁ, bude od nÁho odjato.)
- 13:ProtoØ v podobenstvÉch mluvÉm jim, Úe vidouce nevidÉ, a slyÓEce neslyÓÉ, ani rozumÁjÉ.
- 14:A plnÉ se na nich proroctvÉ IzaiÁÓe, ØkoucÉ: UÓima uslyÓEte, ale nesrozumÉte; a hledÉce, hledÁti budete, ale neuzØEte.
- 15:Nebo ztuÁnÁlo jest srdce lidu tohoto, a uÓima tÁÚce slyÓeli a oÁi svš\timesš zamhouØili, aby snad nÁkdy neuzØeli oÁima a uÓima neslyÓeli a srdcem nesrozumÁli, a neobrÁtili se, a <jÁ> abych jich neuzdravil.
- 16:Ale oÁi vaÓe blahoslavenš\timesš jsou, Úe vidÉ, i uÓi vaÓe, Úe slyÓÉ.
- 17:Amen zajistš\timesš pravÉm vÁm, Úe mnozÉ proroci a spravedlivÉ

Úádali vidĀti to, coŮ <vy> vidĚte, a nevidĀli, a slyŮeti to, coŮ <vy> slyŮĚte, a neslyŮeli.

18:Vy tedy slyŮte podobenstvĚ rozsevaĚe.

19:KaŮdŮ, kdoŮ slyŮĚ slovo krĀlovstvĚ a nerozumĚ, pŮichĀzĚ ten zlŮ a uchvacuje to, coŮ jest vsĀto v srdce jeho. To jest ten, kterŮŮ podle cesty vsĀt jest.

20:Ale v skalnatou zemi vsĀtŮ, ten jest, kterŮŮ slyŮĚ slovo, a hned je s radostĚ pŮijĚmĀ.

21:NeŮ nemĀ v sobĀ koĊene, ale jest ĀasnŮ, a kdyŮ pŮichĀzĚ souŮenĚ nebo protivenstvĚ pro slovo, hned se horŮĚ.

22:Ale mezi trnĚ vsĀtŮ, ten jest, kterŮŮ slyŮĚ slovo <BoŮĚ>, ale peĀovĀnĚ tohoto svĀta a oklamĀnĚ zboŮĚ uduŮuje slovo, i bŮvĀ uĀinĀno bez uŮitku.

23:V dobrou pak zemi vsĀtŮ, ten jest, kterŮŮ slyŮĚ slovo a rozumĚ, i ovoce nese a vydĀvĀ, nĀkterŮ\times\$ zajistŮ\times\$ stŮ, a jinŮ\times\$ ōedesĀtŮ, jinŮ\times\$ pak tŮidcĀtŮ.

24:JinŮ\times\$ podobenstvĚ pŮedloŮil jim, ōka: Podobno jest krĀlovstvĚ nebeskŮ\times\$ ĀlovĀku, rozsĚvajĚĚmu dobrŮ\times\$ semeno na poli svŮ\times\$m.

25:KdyŮ pak lidŮ\times\$ zesnuli, pŮiŮel nepŮĚtel jeho a nasĀl kŮkole mezi pŮěnici a odŮel.

26:A kdyŮ vzrostla bylina a uŮitek pŮinesla, tedy ukĀzal se i kŮkol.

27:I pŮistoupivŮe sluŮebnĚci hospodĀŮe toho, ōekli jemu: Pane, vŮaks dobrŮ\times\$ho semene nasĀl na poli svŮ\times\$m, kdeŮe se pak vzal kŮkol?

28:A on ōekl jim: NepŮĚtel ĀlovĀk to uĀinil. SluŮebnĚci pak ōekli mu: ChceŮliŮ, tedy pĚjdeme <a> vytrhĀme jej?

29:On pak odpovĀdĀl: Nikoli, abyste trhajĚce kŮkol, spolu s nĚm nevytrhali pŮěnice.

30:Nechte, aŮ obŮ\times\$ spolu roste aŮ do Ůni. A v Āas Ůni dĚm ŮencĚm: Vytrhejte nejprv kŮkol a svaŮte jej v snopy k spĀlenĚ, ale pŮěnici shromaŮĀte do stodoly mŮ\times\$.

31:JinŮ\times\$ podobenstvĚ pŮedloŮil jim, ōka: Podobno jest krĀlovstvĚ nebeskŮ\times\$ zrnŮ horĀiĀnŮ\times\$mu, kterŮ\times\$ŮŮ vzav ĀlovĀk, vsĀl ← na poli svŮ\times\$m.

32:KterŮ\times\$Ůto zajistŮ\times\$ nejmenŮĚ jest mezi vŮemi semeny, kdyŮ pak vzroste, vĀtŮĚ jest vŮech bylin, a bŮvĀ strom, takŮe ptactvo nebeskŮ\times\$ pŮiletĚce, hnĚzda sobĀ dĀlajĚ na ratolestech jeho.

33:JinŮ\times\$ podobenstvĚ mluvil jim, <Ůka>: Podobno jest krĀlovstvĚ nebeskŮ\times\$ kvasu, kterŮŮ vzavŮi Ůena, zadĀlala ve tŮech mĀŮicĚch mouky, aŮ by zkysalo vŮecko.

34:Toto vŮecko mluvil JeŮĚŮ v podobenstvĚch k zĀstupĚm, a bez podobenstvĚ nemluvil jim,

35:Aby se naplnilo povĀdĀnĚ skrze proroka, ōkoucĚho: Otevru v podobenstvĚch Ůsta svĀ, vypravovati budu skrytŮ\times\$ vĀci od zaloŮenĚ svĀta.

36:Tedy rozpustiv zĀstupy, Ůel do domu JeŮĚŮ. I pŮistoupili k nĀmu uĀedlnĚci jeho, ōkouce: VyloŮ nĀm podobenstvĚ o kŮkoli toho pole.

37:On pak odpovĚdaje, ōekl jim: RozsevaĀ dobrŮ\times\$ho semene jestiŮ Syn ĀlovĀka.

38:A pole jest tento svĀt, dobrŮ\times\$ pak sĚmĀ jsouŮ synovŮ\times\$ krĀlovstvĚ, ale kŮkol jsou synovŮ\times\$ toho zlostnĚka.

39:A nepŮĚtel, kterŮŮ jej rozsĚvĀ, jestiŮ ĀĀbel, ale Ůeĭ jest skonĀnĚ svĀta, a Ůenci jsou andĀlŮ\times\$.

- 40:ProtoŮ jakoŮ vytrhÁvajÉ koukol a ohnÁm spalujÉ, takÔ bude pŮi skonÁnÉ svÁta tohoto.
- 41:PoÓle Syn ÁlovÁka andÁly sv\$\\times\$, i vyberouÔ z krÁlovstvÉ jeho vŮecka pohorŮenÉ, i ty, kteŮÉŮ ÁinÉ nepravost,
- 42:A uvrhouÔ je do peci ohniv\$\\times\$. TamÔ bude plÁÁ a ÓkŮipenÉ zubÉ.
- 43:A tehdáŮŮ spravedlivÉ stkvÉti se budou jako slunce v krÁlovstvÉ Otce sv\$\\times\$ho. Kdo MÁ uŮi k slyŮenÉ, slyŮ.
- 44:OpÁt podobno jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$ pokladu skryt\$\\times\$mu v poli, kterŮŮ nalezna ÁlovÁk, skrŮvÁ, a radostÉ pro nÁj odejde a prodÁ vŮecko, coŮ MÁ, a koupÉ pole to.
- 45:OpÁt podobno jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$ ÁlovÁku kupci, hledajÉcĚmu dobrŮch perel.
- 46:KterŮŮ nalezna jednu velmi drahou perlu, odŮel a prodal vŮecko, coŮ MÁl, a koupil ji.
- 47:OpÁt podobno jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$ vrŮi puŮtÁn\$\\times\$ do moĎe a ze vŮelik\$\\times\$ho plodu shromaŮŮujÉcĚ;
- 48:KterouŮto, kdyŮ naplnÁna byla, vytÁhŮe na bŮeh a sedÉce, vybĚrali, coŮ dobr\$\\times\$ho bylo, v nÁdoby sv\$\\times\$, a coŮ bylo zl\$\\times\$ho, ←
preÁ
zamĚtali.
- 49:TakÔ bude pŮi skonÁnÉ svÁta. Vyjdou andÁl\$\\times\$ a oddÁLÉ zl\$\\times\$ z prostŮedku spravedlivŮch,
- 50:A uvrhou je do peci ohniv\$\\times\$. TamÔ bude plÁÁ a ÓkŮipenÉ zubÉ.
- 51:<Potom> dĚ jim JeŮĚŮ: SrozumÁlili jste tomuto vŮemu? Ůekli jemu: I ovŮem, Pane.
- 52:On pak Ůekl jim: ProtoŮ kaŮdŮ uÁitel umÁlŮ v krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$m podoben jest ÁlovÁku hospodÁŮi, kterŮŮ vynÁŮÉ z pokladu sv\$\\times\$ho nov\$\\times\$ i star\$\\times\$ vÁci.
- 53:I stalo se, kdyŮ dokonal JeŮĚŮ podobenstvÉ tato, bral se odtud.
- 54:A pŮiŮed do vlasti sv\$\\times\$, uÁil je v ÓkolÁch jejich, takŮe se velmi divili, Ůkouce: Odkud MÁ tento moudrost tuto a moc tuto?
- 55:ZdaliŮ tento nenÉ syn tesaŮĚv? a zdaliŮ matka jeho neslove Maria a bratŮĚ jeho Jakub a Jozes a Ůimon a Judas?
- 56:A sestry jeho zdaliŮ tak\$\\times\$ vŮecky u nÁs nejsou? OdkudŮ tedy MÁ tyto vŮecky vÁci?
- 57:I zhorŮili se na nÁm. A JeŮĚŮ Ůekl: NenÉ prorok beze cti, neŮ v sv\$\\times\$ vlasti a v domu sv\$\\times\$m.
- 58:I neuÁinil tu mnoho divĚ, pro nevÁru jejich.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.15 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 14.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 14.

Herodes cizoloÚnÉk svat\$\\times\$ho Jana KÒtitele zamordoval. 14. Kristus PÁN pÁti chleby pÁt tisÉc lidu nakrmil. 25. Po moØi chodil 28. a Petrovi t\$\\times\$Ú rozkÁzal. 35. Potom moc svou pØedivnou pØi uzdravovÁNÉ mnohÙch prokÁzal.

1:V tom Āase uslyÓel Herodes ĀtvrtÁk povÁst o JeÚÉÓovi.

2: I òekl sluúebnékêĕm svÛm: To jest Jan Kòtitel. Onò jest vstal z mrtvÛch, a protoÚ se divovš\timesš dÁjÉ skrze nÁho.

3: Nebo Herodes byl jal Jana a svÁzal jej a dal do ÚalÁòe pro Herodiadu manÚelku Filipa bratra svš\timesšho.

4: Nebo byl òekl jemu Jan: NesluóÉ tobÁ méti jÉ.

5: A chtÁv zabÉti jej, báI se lidu; nebo za proroka jej máIi.

6: KdyÚ pak slaven byl den narozenÉ Herodesova, tancovala dcera Herodiady uprostòed <hodovnékêĕ>, i lébilo se <to> Herodesovi,

7: Tak Úe s pòÉsahou zaslÉbil jÉ dáti, zaÁ by ho prosila.

8: A ona jsuci prve navedena od mateòe svš\timesš, òekla: Dej mi zde na mése hlavu Jana Kòtitele.

9: I zarmoutil se krÁI, ale pro pòÉsahu a pro ty, kteòÉÚ spolu s nĕm stolili, rozkÁzal <jÉ> dáti.

10: A poslav <kata>, sòal Jana v ÚalÁòi.

11: I pòinesena jest hlava jeho na mése, a dána dÁveÁce. A <ona> nesla ji mateòi svš\timesš.

12: A pòioedòe uÁedlnÉci jeho, vzali tÁlo <jeho> a pochovali je; a òedòe, povÁdÁI <to> JeÚÉóvi.

13: A uslyóev <to> JeÚÉó, plavil se odtud na lodiÁce na mésto pustš\timesš soukromÉ. A uslyóevòe <o tom> zÁstupovš\timesš, óIi za nĕm pÁóky z mást.

14: A vyòed JeÚÉó, uzòel zÁstup mnohÛ. I slitovalo mu se jich, a uzdravoval nemocnš\timesš jejich.

15: A kdyÚ bylo k veÁerou, pòistoupili k nÁmu uÁedlnÉci jeho, òkouce: Pustš\timesš jest mésto toto, a Áas jíÚ pominul. Rozpusò zÁstupy, aò jdouce do másteÁek, nakoupÉ sobÁ pokrmÉ.

16: JeÚÉó pak òekl jim: NenÉ potòebÉ odchÁzeti, dejte vy jim jÉsti.

17: A oni òkou jemu: NemÁme zde, neÚ pÁt chlebÉ a dvÁ rybÁ.

18: KterÛÚto dÉ jim: PòinesteÚ mi je sem.

19: A rozkÁzav zÁstupu posaditi se na trÁvÁ a vzav pÁt chlebÉ a dvÁ rybÁ, vzhlš\timesšd v nebe, poÚehnal, a lámaje, dal uÁedlnékêĕm chleby, a uÁedlnÉci zÁstupĕm.

20: I jedli vóickni a nasyceni jsou. I sebrali pozĕstalÛch drobtĕ, dvanÁcte koóĕ plnÛch.

21: TÁch pak, kteòÉÚ jedli, bylo okolo pÁti tisÉcĕ muÚĕ, kromÁ Úen a dáte.

22: A ihned pòinutil uÁedlnÉky svš\timesš, aby vstoupili na lodÉ a pòedeóIi jej za <moòe>, dokudÚ by nerozpustil zÁstupĕ.

23: A rozpustiv zÁstupy, vstoupil na horu soukromÉ, aby se modlil. A kdyÚ byl veÁer, sám byl tam.

24: LodÉ pak jíÚ byla uprostòed moòe, zmĕtajÉcĕ se vlnami, nebo byl vĕtr odpornÛ <jim>.

25: Pòi Átvrtš\timesšm pak bdÁné noÁném bral se k nim JeÚÉó, jda po moòi.

26: A vidouce jej uÁedlnÉci po moòi jdoucĕho, zarmoutili se, òkouce: Obluda jest. A strachem kòiÁeli.

27: Ale ihned JeÚÉó promluvil k nim, òka: DoufejteÚ, jáò jsem, nebojte se.

28: I odpovÁdÁv Petr, òekl: Pane, jsili ty, rozkaÚiÚ mi k sobÁ pòijÉti po vodÁ.

29: A on òekl: PojÁ. A vystoupiv Petr z lodÉ, óel po vodÁ, aby pòioel k JeÚÉóvi.

30: Ale vida vĕtr tuhÛ, báI se. A poÁav tonouti, zkòikl, òka: Pane, pomoz mi.

31: A ihned JeÚÉó vztÁh ruku, ujal jej a òekl jemu: Malš\timesš

vÉry, proãeÚs pochyboval?

32:A jakÚ oni vstoupili na lodÉ, pèostal vÉtr.

33:Ti pak, kteòÉÚ na lodÉ byli, pòistoupivÓe, klanÁli se jemu,

òkouce: JistÁ Syn BoÚÉ jsi.

34:A pèeplavivÓe se, pòiÓli do zemÁ Genezaretsk\$\\times\$.

35:A poznávÓe jej muÚi mÉsta toho, rozeslali po vÓÉ t\$\\times\$ krajinÁ vÉkol, a shromÁÚdili k nÁmu vÓecky neduÚiv\$\\times\$.

36:A prosili ho, aby se aspoî podolka roucha jeho dotkli.

A kteòÉÚkoli dotkli se, uzdraveni jsou.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.16 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 15.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 15.

BoÚÉchli pòikÁzÁnÉ Āili lidskÙch ustanovenÉ vÉce ÓetÒÉno bÙti mÁ; 21. o ÚenÁ Kananejsk\$\\times\$; 29. o uzdravenÉ mnohÙch bÉdnÙch, 34. a o sedmi chlebÉch.

1:A v tom pòistoupÉ k JeÚÉÓovi Jeruzal\$\\times\$mÓtÉ zÁkonÉci a farizeov\$\\times\$, òkouce:

2:ProĀ uĀedlnÉci tvoji pòestupujÉ ustanovenÉ starÓÉch? Nebo neumÛvajÉ rukou svÙch, kdyÚ majÉ jÉsti chl\$\\times\$b.

3:A on odpovÉdaje, òekl jim: ProĀeÚ i vy pòestupujete pòikÁzÁnÉ BoÚÉ pro ustanovenÉ vaÓe?

4:Nebo pòikÁzal BÉh, òka: Cti otce sv\$\\times\$ho i matku, a kdoÚ by zloÒeĀil otci neb mateÒi, smrtÉ aÒ umÒe.

5:Ale vy pravÉte: KdoÚ by koli òekl otci neb mateÒi: Dar ode mne <obĀtovanÛ>, tobĀ prospĀje, by pak i neuctil otce sv\$\\times\$ho neb mateÒe sv\$\\times\$, <bez viny bude>.

6:A <takÚ> zruÓili jste pòikÁzÁnÉ BoÚÉ pro sv\$\\times\$ ustanovenÉ.

7:Pokrytci, dobÒe prorokoval o vĀs IzaiÁÓ, òka:

8:PòibliÚuje se ke mnĀ lid tento Ősty svÛmi a rty mne ctÉ, ale srdce jejich daleko jest ode mne.

9:NadarmoŐ mne ctÉ, uĀÉce uĀenÉ, <jenÚ jsou> pòikÁzÁnÉ lidská.

10:A svolav zĀstup, òekl jim: SlyÓte a rozumĀjte.

11:Ne to, coÚ vchĀzÉ v Ősta, poskvrĕjuje ĀlovĀka, ale coÚ z Őst pochĀzÉ, toŐ poskvrĕjuje ĀlovĀka.

12:Tehdy pòistoupivÓe uĀedlnÉci jeho, òekli mu: VÉÓli, Úe farizeov\$\\times\$, slyÓevÓe tu òeĀ, zhorÓili se?

13:A on odpovÉdaje, òekl: VÓelik\$\\times\$ ÓtÉpenÉ, jehoÚ neÓtÉpil Otec mĕj nebeskÛ, vykoÒenĀno bude.

14:Nechte jich, vĕdcov\$\\times\$Ő jsou slepÉ slepÛch, a povedeli slepÛ slep\$\\times\$ho, oba v jĀmu upadnou.

15:I odpovĀdĀv Petr, òekl jemu: VyloÚ nĀm to podobenstvÉ.

16:JeÚÉÓ pak òekl: JeÓtĀ i vy bez rozumu jste?

17:NerozumĕteliÚ, Úe vÓecko, coÚ v Ősta vchĀzÉ, do bÒicha jde a vypouÓtÉ se ven?

18:Ale kter\$\\times\$ vĀci z Őst pochĀzejÉ, z srdce jdou, a tyŐ poskvrĕjujÉ ĀlovĀka.

19:Z srdceŐ zajist\$\\times\$ vychĀzejÉ zlĀ myÓlenÉ, vraÚdy,

cizoloŮstva, smilstva, krÁdeŮe, kŮivÁ svÁdectvÉ, rouhÁnÉ.

20:TyŮ jsou vÁci poskvřŮjÉcÉ ĀlovÁka. Ale neumytŮma rukama jÉsti, toŮ neposkvřŮjuje ĀlovÁka.

21:A vyŮed odtud JeŮÉŮ, bral se do krajin TyrskŮch a SidonskŮch.

22:A aj, Ůena Kananejská z konĀin tĀch vyŮedŮi, volala za nĚm, Ůkuci: Smiluj se nade mnou, Pane, synu DavidĚv. Dceru mou hroznĀ trĀpÉ ĀĀbelstvé.

23:KterŮŮto neodpovĀĀl jÉ slova. I pŮistoupivŮe uĀedlnĚci jeho, prosili ho, Ůkouce: PropusŮ ji, neboŮ volÁ za nĀmi.

24:On pak odpovĀĀv, Ůekl: Nejsem poslĀn neŮ k ovcem zahynulŮm z domu IzraelskŮ\times\$ho.

25: Ale ona pŮistoupivŮi, klanĀla se jemu, Ůkuci: Pane, pomoz mi.

26:On pak odpovĀĀv, Ůekl: NenĚ sluŮnŮ\times\$ vzĚti chlŮ\times\$b synĚ a vrci ŮtĀĀtĚm.

27:A ona Ůekla: TakŮ jest, Pane. AvŮak ŮtĀĀtata jedÉ drobty, kteŮĚŮ padajÉ z stolĚ pĀnĚ jejich.

28:Tedy odpovĚdaje JeŮÉŮ, Ůekl jÉ: ĩ Ůeno, velikÁ jest vĚra tvĀ. StaniŮ se tobĀ, jakŮ chceŮ. I uzdravena jest dcera jejĚ v tu hodinu.

29:A odŮed odtud JeŮÉŮ, Ůel podle moĊe GalilejskŮ\times\$ho, a vstoupiv na horu, posadil se tam.

30:I pŮiŮli k nĀmu zĀstupovŮ\times\$ mnozĚ, majĚce s sebou kulhavŮ\times\$, slepŮ\times\$, nĀmŮ\times\$, polĀmanŮ\times\$ a jinŮ\times\$ mnohŮ\times\$. I kladli je Ľ k nohĀm

JeŮÉŮovŮm, a on uzdravil je,

31:TakŮ se zĀstupovŮ\times\$ divili, vidouce, ano nĀmĚ mluvÉ, polĀmanĚ zdravĚ jsou, kulhavĚ chodĚ, slepĚ vidĚ. I velebili Boha IzraelskŮ\times\$ho.

32:JeŮÉŮ pak svolav uĀedlnĚky svŮ\times\$, Ůekl: LĚto mi zĀstupu, jeŮto jiŮ tŮi dni trvajÉ se mnou a nemajÉ, co by jedli; a rozpustiti jich laĀnŮch nechci, aby nezhyňuli na cestĀ.

33:I Ůekli mu uĀedlnĚci jeho: I kde bychom vzali tolik chleba na tŮ\times\$to pouŮti, abychom takovŮ zĀstup nasýtili?

34:I Ůekl jim JeŮÉŮ: Kolik chlebĚ mĀte? A oni Ůkou: Sedm a mĀlo rybiĀek.

35:I rozkĀzal zĀstupĚm, aby se posadili na zemi.

36:A vzav tĀch sedm chlebĚ a ryby, uĀiniv dĚky, lĀmal a dal uĀedlnĚkĚm svŮm, a uĀedlnĚci zĀstupu.

37:I jedli vŮickni a nasyceni jsou. A sebrali, coŮ zbylo drobtĚ, sedm koŮĚ plnŮch.

38:Bylo pak tĀch, kteŮĚŮ jedli, ĀtyŮi tisĚce muŮĚ kromĀ Ůen a dĀtĚ.

39:A rozpustiv zĀstupy, vstoupil na lodĚ. I pŮiŮel do krajiny Magdala.

Kapitola:

1

2

3

4

5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
	Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.17 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 16.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 16.

Zahanbil PÁN Kristus farizee a saducee, kteŕÉÚ znamenÉ hledali;
6. vystòÉhal od uÁenÉ jejich, 13. ptal se, co o nÁm smyslÉ
zÁstupovš\timesš; 23. Petra zahanbil; 24. a pravš\timesš nÁsledovÁnÉ sebe
vysvÁtlil.

1:I pòistoupili <k nÁmu> farizeovš\timesš a saduceovš\timesš, <a>
pokouóejÉce, prosili ho, aby jim znamenÉ s nebe ukÁzal.
2:On pak odpovÉdaje, òekl jim: KdyÚ bŭvÁ veÁer, òEkÁte:
Jasno <bude>, nebo se ÁervenÁ nebe.
3:A rÁno: Dnes <bude> neÁas, nebo se ÁervenÁ zasmúilš\timesš nebe.
Pokrytci, zpĚsob zajistš\timesš nebe rozsouditi umĚte, znamenÉ pak ÁasĚ
nemĚúete <souditi>?
4:NÁrod zlŭ a cizoloŭnŭ znamenÉ hledÁ, ale znamenÉ jemu
nebude dÁno, neŭ toliko znamenÉ JonÁóe proroka. A opustiv je,
odóel.
5:A pòeplavivóe se uÁedlnĚci jeho pòes <moòe>, zapomenuli
vzĚti chleba.
6:JeúĚó pak òekl jim: HleÁte a varujte se kvasu
farizejskš\timesšho a saducejskš\timesšho.
7:Oni pak rozjĚmali mezi sebou, òkouce: Nevzali jsme chleba.
8:A znaje to JeúĚó, òekl jim: Co to rozjĚmate mezi sebou,
ĭ malš\timesš vĚry, ŭe jste chlebĚ nevzali?
9:JeótÁliú nerozumĚte, ani pamatujete na pÁt chlebĚ,
<jimiú nasyceno> bylo pÁt tisĚcĚ <lidu>, a kolik jste koóĚ
<drobtĚ> sebrali?
10:Ani na sedm chlebĚ, <jimiú nasyceno bylo> Átyòì tĚsĚce
<lidĚ>, a kolik jste koóĚ <drobtĚ> sebrali?
11:I kterakŭ pak nerozumĚte, ŭe ne o chlebu mluvil jsem vÁm,
<pravÁ>: Varujte se od kvasu farizejskš\timesšho a saducejskš\timesšho?
12:Tedy srozumÁli, ŭe neòekl, aby se varovali od kvasu chleba,
ale od uÁenÉ farizeĚ a saduceĚ.
13:Pòioed pak JeúĚó do krajin Cesaree Filipovy, otÁzal se
uÁedlnĚkĚ svŭch, òka: Kŭm mne pravĚ lidš\timesš bŭti, <mne> Syna
ÁlovÁka?
14:A oni òekli: NÁkteòĚ Janem Kòtitelem, a jinĚ EliÁóem, jinĚ
pak JeremiÁóem, aneb jednĚm z prorokĚ.
15:I dĚ jim: Vy pak kŭm mne bŭti pravĚte?
16:I odpovÁdÁv óimon Petr, òekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha
ŭivš\timesšho.
17:A odpovÉdaje JeúĚó, òekl mu: Blahoslavenŭ jsi óimone, synu
JonÁóĚv; nebo tÁlo a krev nezjevilo tobÁ <toho>, ale Otec
mĚj, kterŭŭ jest v nebesĚch.
18:I jÁó pravĚm tobÁ, ŭe jsi ty Petr, a na tš\timesšô skÁle vzdÁlÁm
cĚrkev svou, a brÁny pekelnš\timesš nepòemohou jĚ.
19:A tobÁ dÁm klĚÁe krÁlovstvĚ nebeskš\timesšho. A coŭ bys koli
svÁzal na zemi, budeô svÁzÁno i na nebi; a coŭ bys koli rozvÁzal
na zemi, budeô rozvÁzÁno i na nebi.
20:Tedy pòikÁzal uÁedlnĚkĚm svŭm, aby ŭÁdnš\timesšmu nepravili, ŭe
by on byl ten JeúĚó Kristus.
21:A od tš\timesš chvĚle poÁal JeúĚó oznamovati uÁedlnĚkĚm svŭm, ŭe
musĚ jĚti do Jeruzalš\timesšma, a mnoho trpÁti od staróĚch a pòednĚch
knÁúĚ a od zÁkonnĚkĚ, a zabit bŭti, a tòetĚho dne z mrtvŭch
vstÁti.
22:I odved ho Petr <na stranu>, poÁal mu pòimlouvati, òka:
Odstup to od tebe, Pane, nestaneô se tobÁ toho.
23:Kterŭŭto obrÁtiv se, òekl Petrovi: Jdiŭ za mnou, satane,
ku pohoróenĚ jsi mi; nebo nechÁpÁó tÁch vÁcĚ, kterš\timesšŭ jsou BoúĚ,

ale kterš\timesšŮ jsou lidskš\timesš.

24:Tedy òekl JeÚÉÓ uĀedlnĚkĚm svŮm: Chceli kdo za mnou pòijĚti, zapòiiÚ sebe sĀm, a vezmi kÒĚÚ svĚj, a nĀsledujŮ mne.

25:Nebo kdoŮ by chtĀl duÓi svou zachovati, ztratĚÔ ji; kdoŮ by pak ztratil duÓi svou pro mne, nalezneÔ ji.

26:Nebo co jest platno ĀlovĀku, by pak vÓecken svĀt zĚskal, a svš\timesš duÓi uÓkodil? Aneb kterou dĀ ĀlovĀk odmĀnu za duÓi svou?

27:Syn zajistš\timesš ĀlovĀka pòijde v slĀvĀ Otce svš\timesšho s andĀly svŮmi, a tehďĀŮÔ odplatĚ jednomu kaŮdš\timesšmu podle skutkĚ jeho.

28:Amen pravĚm vĀm: Jsou nĀkteÒĚ z stojĚcĚch tuto, kteÒĚŮ neokusĚ smrti, aŮ i uzÒĚ Syna ĀlovĀka, pòichĀzejĚcĚho v krĀlovstvĚ svš\timesšm.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.18 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 17.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 17.

Kristus PÁN se promÁnil, 14. námÁsiÁnÉka uzdravil, 22. smrt svou pòedpovÁdÁl, 27. a plat za sebe i za Petra dÁti rozkÁzal.

- 1:A po Óesti dnech pojal JeÚÉÓ Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromÉ,
 2:A promÁnil se pòed nimi. I zastkvÁla se tvÁò jeho jako slunce, a roucho jeho uÁinÁno bÉl\$\\times\$ jako svÁtlo.
 3:A aj, ukÁzali se jim MojÚÉÓ a EliÁÓ, rozmlouvajÉcÉ s nÉm.
 4:A odpovÁdÁv Petr, òekl JeÚÉÓovi: Pane, dobr\$\\times\$ jest nám tuto bÛti. ChceÓli, udÁlejme tuto tòi stÁnky, tobÁ jeden a MojÚÉÓovi jeden a EliÁÓovi jeden.
 5:KdyÚ pak on jeÓtÁ mluvil, aj, oblak svÁtlÛ zastÉnil je. A aj, <zavznÁl> hlas z oblaku òkoucÉ: Toto jest ten mÉj milÛ Syn, v námÚ mi se dobòe zalÉbilo, toho poslouchajte.
 6:To uslyÓavÓe uÁedlnÉci, padli na tvÁòi sv\$\\times\$a báli se velmi.
 7:A pòistoupiv JeÚÉÓ, dotekl se jich, òka jim: Vstaíte, nebojte se.
 8:A pozdvihÓe oÁÉ svÛch, ÚÁdn\$\\times\$ho nevidÁli, neÚ sam\$\\times\$ho JeÚÉÓe.
 9:KdyÚ pak sstupovali s hory, pòikÁzal jim JeÚÉÓ, òka: úÁdn\$\\times\$mu nepravte tohoto vidÁnÉ, dokudÚ by Syn ÁlovÁka nevstal z mrtvÛch.
 10:I otÁzali se ho uÁedlnÉci jeho, òkouce: CoÚ to pak zÁkonÉci pravÉ, Úe má EliÁÓ prve pòijÉti?
 11:A JeÚÉÓ odpovÉdaje, òekl jim: EliÁÓ zajist\$\\times\$pòijde prve a napravÉ vÓecky vÁci.
 12:Ale pravÉM vám, Úe EliÁÓ jiÚ pòiÓel, avÓak nepoznali ho, ale uÁinili mu, coÚ chtÁli. Takò i Syn ÁlovÁka trpÁti bude od nich.
 13:Tedy srozumÁli uÁedlnÉci, Úe jim to pravÉ o Janovi Kòtiteli.
 14:A kdyÚ pòiÓli k zÁstupu, pòistoupil k námú ÁlovÁk jeden, a poklekl pòed nÉm na kolena,
 15:A òekl: Pane, smiluj se nad synem mÛm, nebo námÁsiÁnÉk jest, a bÉdnÁ se trÁpÉ. āasto zajist\$\\times\$padÁ do ohnÁ a āastokrÁt

do vody.

16: I pøivedl jsem ho uãedlnékÛm tvÛm, ale nemohli ho uzdraviti.

17: Odpovédaje pak JeúÉÓ, òekl: i národe nevárnÛ a pøevrácenÛ, dokud budu s vámi? DokudÛ vás trpãti budu? Pøiveãte jej sem ke mnã.

18: I pohrozil jemu JeúÉÓ. I vyólo od nãho äãbelstvÉ a uzdraven jest mládenec v tu hodinu.

19: Tedy pøistoupivøe uãedlnÉci k JeúÉÓovi soukromÉ, òekli jemu: Proã jsme my ho nemohli vyvruci?

20: òekl jim JeúÉÓ: Pro nevãru vaóí. Amen zajistš\timesš pravém vám: Budeteli mÉti vÉru, jako <jest> zrno horãiãnš\timesš, dÉte hoøe tš\timesšto: Jdi odsud tam, a pÉjde, a nebudeø vám nic nemoúnš\timesšho.

21: Toto pak pokolenÉ nevycháze, jedinš\timesš skrze modlitbu a pÉst.

22: A kdyÛ byli v Galileji, òekl jim JeúÉÓ: Syn ãlovãka bude zrazen v ruce lidÉ <bezboúnÛch>.

23: A zabijÉø jej, a tøetÉho dne z mrtvÛch vstane. I zarmoutili se náramnã.

24: A kdyÛ pøióli do Kafarnaum, pøistoupili, kteøÉÛ plat vybÉrali, ku Petrovi a òekli: CoÛ mistr váó nedává platu?

25: A on òekl: Dává. A kdyÛ vóel do domu, pøedóel jej JeúÉÓ <øeãÉ>, òka: Co se tobã zdá, óimone? Královš\timesš zemóte od kterÛch berou daí anebo plat, od synÉli svÛch, ãili od cizÉch?

26: Odpovãdãl jemu Petr: Od cizÉch. I dÉ mu JeúÉÓ: Tedy synovš\timesš jsou svobodné?

27: Ale abychom jich nepohoróili, jda k moði, vrz udici, a tu rybu, kterãÛ nejprve uvázne, vezmi, a otevra østa jejÉ, nalezneó groó. Ten vezma, dej jim za mne i za sebe.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.19 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 18.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 18.

UÁÉ pokoØe Kristus PÁn; 10. vystØéhÁ od pohorÓovÁnÉ maliÁkÙch.
15. òÁd kÁznÁ pravÙ ukazuje; 21. a pokornÁ prosÉcÉm aby
odpuótÁno bylo, velÉ; 23. i pØÉkladem utÁÓenÙm to vysvÁtuje.

1:V ten Áas pØistoupili uÁedlnÉci k JeÚÉÓovi, òkouce: Kdo pak
jest vÁtÓÉ v krÁlovstvÉ nebesk\$ \times \$m?

2:A zavolav JeÚÉÓ pacholete, postavil je uprostØed nich,

3:A òekl: Amen pravÉm vÁm: NeobrÁtÉteli se a nebudeteli
jako pacholÁtka, nikoli nevejdete do krÁlovstvÉ nebesk\$ \times \$ho.

4:ProtoÚ kdoÚ by se koli ponÉÚil jako pacholÁtko toto, tenØ
jest vÁtÓÉ v krÁlovstvÉ nebesk\$ \times \$m.

5:A kdoÚ by koli pØijal pacholÁtko takov\$ \times \$ ve jm\$ \times \$nu m\$ \times \$m, mneØ
pØijÉmÁ.

6:Kdo by pak pohorÓil jednoho z maliÁkÙch tÁchto vÁØécÉch ve
mne, l\$ \times \$pe by jemu bylo, aby zavÁoen byl Úernov osliÁÉ na hrdlo
jeho, a pohØÉÚen byl do hlubokosti moØsk\$ \times \$.

7:BÁda svÁtu pro pohorÓenÉ. AÁkoli musÉ <to> bÙti, aby
pØichÁzela pohorÓenÉ, ale vÓak báda ÁlovÁku, skrze nÁhoÚ

pòichÁzÉ pohoróenÉ.

8:ProtoÚ jestliÚe ruka tvÁ anebo noha tvÁ pohoróuje tÁ, utniÚ ji a vrz od sebe. L\$\\times\$pe jest tobÁ do Úivota vjíti kulhav\$\\times\$mu anebo bezruk\$\\times\$mu, neÚli dvÁ ruce aneb dvÁ noze majÉÉmu uvrÚenu bÚti do vÁAn\$\\times\$ho ohnÁ.

9:A pakli oko tv\$\\times\$ pohoróuje tebe, vylup je a vrz od sebe.

L\$\\times\$pe jest tobÁ jednook\$\\times\$mu do Úivota vjíti, neÚli obÁ oÁi majÉÉmu uvrÚenu bÚti do pekeln\$\\times\$ho ohnÁ.

10:VizteÚ, abyste nepotupovali <ani> jednoho z maliÁkÚch tÁchto. NeboÔ pravém vÁm, Úe andÁl\$\\times\$ jejich v nebesÉch vÚdycky vidÉ tvÁÒ Otce m\$\\times\$ho, kterÚÚ v nebesÉch jest.

11:Nebo pòioél Syn ÁlovÁka, aby spasil to, coÚ bylo zahynulo.

12:Co se vÁm zdÁ? Kdyby nÁkterÚ ÁlovÁk mÁl sto ovec, a zbloudila by jedna z nich, zdaliÚ nenechá devadesÁti devÉti, <a> jda na hory, nehledÁ t\$\\times\$ pobloudil\$\\times\$?

13:A nahodÉliÔ mu se nal\$\\times\$zti ji, amen pravém vÁm, Úe se radovati bude nad né vÉce, neÚ nad devadesÁti devÉti nepobloudilÚmi.

14:TakÔ nenÉ vÉle pòed Otcem vaóém, kterÚÚ jest v nebesÉch, aby zhynul jeden z maliÁkÚch tÁchto.

15:Zhòeóilli by pak proti tobÁ bratr tvÉj, jdi a potresci ho mezi sebou a jém samúm. Uposlechlli by tebe, zÉskal jsi bratra sv\$\\times\$ho.

16:JestliÚe by pak neuposlechl, pòijmi k sobÁ jednoho anebo dva, aby v Óstech dvou nebo tòÉ svÁdkÉ stÁlo kaÚd\$\\times\$ slovo.

17:PakliÔ by jich neuposlechl, povÁz cÉrkvi. JestliÚe pak i cÉrkve neuposlechne, budiÚ tobÁ jako pohan a publikán.

18:Amen pravém vÁm: CoÚkoli svÉÚete na zemi, budeÔ svÁzÁno i na nebi; a coÚkoli rozvÉÚete na zemi, budeÔ rozvÁzÁno i na nebi.

19:OpÁt pravém vÁm: JestliÚe by dva z vÁs svolili se na zemi o vóelikou vÁc, za kterouÚ by koli prosili, staneÔ se jim od Otce m\$\\times\$ho nebesk\$\\times\$ho.

20:Nebo kdeÚkoli shromÁÚdÉ se dva nebo tòi ve jm\$\\times\$nu m\$\\times\$m, tuÔ jsem já uprostòed nich.

21:Tedy pòistoupiv k nÁmu Petr, òekl: Pane, kolikrát zhòeóé proti mnÁ bratr mÉj, a odpustém jemu? Do sedmikrát?

22:I dÉ mu JeÚeÓ: Nepravém tobÁ aÚ do sedmikrát, ale aÚ do sedmdesÁtikrát sedmkrát.

23:A protoÚ podobno jest krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$ ÁlovÁku krÁli, kterÚÚ chtÁl poÁet klÁsti s sluÚebnÉky svÚmi.

24:A kdyÚ poÁal poÁtu klÁsti, podÁn mu jeden, kterÚÚ byl dluÚen deset tisÉcÈ hòiven.

25:A kdyÚ nemÁl Áém zaplatiti, kÁzal jej pÁN jeho prodati, i Úenu jeho i dÁti i vóecko, coÚ mÁl, a zaplatiti.

26:Tedy padna sluÚebnÉk ten, prosil ho, òka: Pane, poshovÁj mi, a vóeckoÔ zaplatém tobÁ.

27:I slitovav se pÁN nad sluÚebnÉkem tém, propustil ho a dluh jemu odpustil.

28:Vyóed pak sluÚebnÉk ten, našel jednoho z spolusluÚebnÉkÈ svÚch, kterÚÚ mu byl dluÚen sto penÁz, a chopiv se ho, hrdloval se s ném, òka: ZaplaÔ mi, cos dluÚen.

29:Tedy padna spolusluÚebnÉk ten k nohÁm jeho, prosil ho, òka: PoshovÁj mi, a vóeckoÔ zaplatém tobÁ.

30:On pak nechtÁl, ale odòed, dal jej do úalÁòe, dokudÚ by nezaplatil dluhu.

31:Tedy vidouce spolusluÚebnÉci, co se dÁlo, zarmoutili se

velmi; a ÓedÓe, povÁdÁli pÁnu svš\timesšmu vÓecko, co se bylo stalo.

32:Tehdy povolav ho pÁn jeho, dÉ mu: SluÚebnÉÁe zlÙ, vÓecken ten tvĚj dluh odpustil jsem tobÁ, nebs mne prosil.

33:ZdaliÚs i ty nemÁl se smilovati nad spolusluÚebnÉkem svÙm, jako i jÁ smiloval jsem se nad tebou?

34:I rozhnÁvav se pÁn jeho, dal jej katĚm, dokudÚ by nezaplatil vÓeho, coÚ mu byl dluÚen.

35:TakÔ i Otec mĚj nebeskÙ uÁinÉ vÁm, jestliÚe neodpustĚte jeden kaÚdÙ bratru svš\timesšmu z srdcĚ vaÓich jejich provinÁnĚ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$ \times \$na VÁhy

1.20 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 19.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 19.

SluÓÉli manÚelku propustiti; 12. o panicÉch 13. a dÉtkÁch;
16. o otÁzce bohat\$ \times \$ho mlÁdence, 27. a odplatÁ Úivota vÁAn\$ \times \$ho.

1:I stalo se, kdyÚ dokonal JeÚÉÓ òeÁi tyto, bral se z Galilee, a pÒiÓel do konÁin JudskŮch za JordÁn.

2:I Óli za nĚm zÁstupov\$ \times \$ mnozÉ, a uzdravil je tam.

3:I pÒistoupili k nÁmu farizeov\$ \times \$, pokouÓejÉce ho a òkouce jemu: SluÓÉli ÁlovÁku propustiti Úenu svou z kter\$ \times \$koli pÒÉÁiny?

4:On pak odpovÉdaje, òekl jim: CoÚ jste neÁtli, Úe ten, jenŮ stvoÒil <ÁlovÁka> s poÁÁtku, muÚe a Úenu uÁinil je?

5:A òekl: ProtoÚ opustÉ ÁlovÁk otce i matku, a pÒipojÉ se k manÚelce sv\$ \times \$, i budou dva jedno tÁlo.

6:A tak jiÚ nejsou dva, ale jedno tÁlo. A protoÚ, coÚ jest BĚh spojil, ÁlovÁk nerozluÁuj.

7:òekli jemu: ProÁeÚ tedy MojÚÉÓ rozkÁzal dÁti list zapuzenÉ a propustiti jÉ?

8:DÉ jim: MojÚÉÓ pro tvrdost srdce vaÓeho dopustil vÁm propouótÁti manÚelky vaÓe, ale s poÁÁtku nebylo tak.

9:ProtoÚ pravĚm vÁm: úe kdoÚkoli propustil by manÚelku svou, (leÁ pro smilstvÉ) a jinou pojme, cizoloÚÉ, a kdoÚ propuótÁnou pojme, <tak\$ \times \$> cizoloÚÉ.

10:òekli jemu uÁedlnÉci jeho: PonÁvadŮ jest takovÁ pÒe s manÚelkou, nenÉ dobr\$ \times \$ Úeniti se.

11:On pak òekl jim: Ne vÓickniÒ chÁpajÉ slova toho, ale ti <toliko>, jimŮ jest dÁno.

12:JsouÒ zajist\$ \times \$ panicov\$ \times \$, kteÒÉÚ se tak z Úivota matky zrodili; a jsouÒ panicov\$ \times \$, kteÒÉÚ uÁinÁni jsou od lidÉ; a jsou panicov\$ \times \$, kteÒÉÚ se sami v panictvÉ oddali pro krÁlovstvÉ nebesk\$ \times \$. Kdo mĚÚe pochopiti, pochop.

13:Tehdy pÒineseny jsou k nÁmu dĚtky, aby na nÁ ruce vzklÁdal a modlil se <za nÁ>. UÁedlnÉci pak pÒimlouvali jim.

14:Ale JeÚÉÓ òekl jim: Nechte dĚtek a nebraĚte jim jĚti ke mnÁ; nebo takovŮchÒ jest krÁlovstvÉ nebesk\$ \times \$.

15:A po vzklÁdÁNĚ na nÁ rukou odebral se odtud.

16:A aj, jeden pÒistoupiv, òekl jemu: MistÒe dobrŮ, co

dobrš\timesšho budu Āiniti, abych mĀl Ūivot vĀĀnŪ?

17:A on ěekl jemu: Co mne nazŪvĀÓ dobrŪm? ūĀdnŪ nenĚ dobrŪ,
neŪ jedinŪ, <totiŪ> BĚh. ChceÓli pak vjĚti do Ūivota, ostĚhej
pĚikĀzĀnĚ.

18:DĚ jemu: KterŪch? A JeŪĚÓ ěekl <mu>: NezabijeÓ,
nezcizoloŪĚÓ, nepokradeÓ, nepromluveÓ kĚivš\timesšho svĀdectvĚ,
19:Cti otce svš\timesšho i matku, a milovati budeÓ bliŪnĚho svš\timesšho
jako sebe samš\timesšho.

20:DĚ jemu mlĀdenec: VĚho toho ostĚhal jsem od svš\timesš mladosti.
ĀehoŪ mi se jeÓtĀ nedostĀvĀ?

21:ěekl mu JeŪĚÓ: ChceÓli dokonalŪm bŪti, jdiŪ a prodej
statek svĚj, a rozdej chudŪm, a budeÓ mĚti poklad v nebi,
a pojĀ, nĀsleduj mne.

22:UslyÓev pak mlĀdenec tu ěeĀ, odÓel, smuten jsa; nebo mĀl
statku mnoho.

23:Tedy JeŪĚÓ ěekl uĀedlnĚkĚm svŪm: Amen pravĚm vĀm, Ūe
bohatŪ nesnadnĀ vejde do krĀlovstvĚ nebeskš\timesšho.

24:A opĀt pravĚm vĀm: SnĀzeĚ jest velbloudu skrze ucho jehly
projĚti, neŪli bohatš\timesšmu vjĚti do krĀlovstvĚ BoŪĚho.

25:A uslyÓavĚ to uĀedlnĚci jeho, i uŪasli se velmi, Ěkouce:
I kdoŪ tedy mĚŪe spasen bŪti?

26:A pohledĀv <na nĀ> JeŪĚÓ, ěekl jim: U lidĚĚ jest to
nemoŪnš\timesš, ale u Boha vĚcko jest moŪnš\timesš.

27:Tehdy odpovĀdĀv Petr, ěekl mu: Aj, my opustili jsme
vĚcky vĀci, a Óli jsme za tebou. CoŪ pak nĀm bude <dĀno za
to>?

28:A JeŪĚÓ ěekl jim: Amen pravĚm vĀm, Ūe vy, kteĚĚŪ jste
nĀsledovali mne, v druhš\timesšm narozenĚ, kdyŪ se posadĚ Syn ĀlovĀka
na trĚnu velebnosti svš\timesš, sednete i vy na dvanĀcti stolicĚch,
soudĚce dvanĀctero pokolenĚ Izraelskš\timesš.

29:A kaŪdŪ, kdoŪ opustil by domy, nebo bratry, neb sestry,
neb otce, neb matku, nebo manŪelku, nebo syny, nebo pole pro
jmš\timesšno mš\timesš, stokrĀt vĚce vezme, a Ūivot vĀĀnŪ dĀdiĀnĀ obdrŪĚ.

30:MnozĚ pak prvnĚ budou poslednĚ, a poslednĚ prvnĚ.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.21 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 20.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 20.

O dÁlnÉcÉch najatŮch na vinici, 8. a mzdÁ jejich. 17. Kristus k Jeruzal\$\\times\$mu jda, smrt svou pÒedpovÁdÁl; 20. matku synÈ ZebedeovŮch spokojil, 29. a dva slep\$\\times\$ uzdravil.

1:Nebo podobno jest krÁlovstvÈ nebesk\$\\times\$ ÁlovÁku hospodÁÒi, kterŮŮ vyÓel na ŐsvitÁ, aby najal dÁlnÉky na vinici svou.

2:Smluviv pak s dÁlnÉky z penÈze dennÈho, odeslal je na vinici svou.

3:A vyÓed okolo hodiny tÒetÈ, uzÒel jin\$\\times\$, ani stojÈ na trhu zahÁlejÈce.

4:I Őekl jim: JdÁteŮ i vy na vinici <mou>, a co bude spravedliv\$\\times\$ho, dÁm vÁm.

5:A oni óli. Opát vyóed pòi óest\$ a devát\$ hodinÁ, uãinil t\$ ←

6:Pòi jedenÁct\$ pak hodinÁ vyóed, nalezl jin\$, ani stojÉ zahÁlejÉce. I òekl jim: ProãeÚ tu stojÉte, celÛ den zahÁlejÉce?

7:òkou jemu: Nebo niÚAdnÛ nÁs nenajal. DÉ jim: JdÁteÚ i vy na vinici <mou>, a coÚ by bylo spravedliv\$, vezmete.

8:Veãer pak òekl pÁN vinice óafÁòì sv\$: Zavolej dÁlnÉkÈ a zaplaò jim, poãna od poslednÉch aÚ do prvnÉch.

9:A pòioedóe ti, kteòeÚ byli pòi jedenÁct\$ hodinÁ <najati>, vzali jeden kaÚdÛ po penÉzi.

10:Pòioedóe pak prvnÉ, domnévali se, Úe by véce máli vzÉti; ale vzali i oni jeden kaÚdÛ po penÉzi.

11:A vzavóe, reptali proti hospodÁòì, òkouce:

12:Tito poslednÉ jednu hodinu <toliko> dÁlali, a rovn\$ jsi je nám uãinil, kteòeÚ jsme nesli bòémÁ dne i horko.

13:On pak odpovédaje jednomu z nich, òekl: Pòételi, neãiném tobÁ kòivdy; vóak jsi z penÉze denného smluvil se mnou.

14:VezmiÚ, coÚ tv\$ jest, a jdi pòedce. <JÁ> pak chci tomuto poslednému dáti jako i tobÁ.

15:ZdaliÚ mi nesluóé v m\$ uãiniti, coÚ chci? ãili oko tv\$ neólechetrn\$ jest, Úe já dobrÛ jsem?

16:Takò budou poslednÉ prvnÉ, a prvnÉ poslednÉ; nebo mnoho jest povolánÛch, ale málo vyvolénÛch.

17:A vstupuje JeÚeó do Jeruzal\$, pojal dvanÁcte uãedlnékÈ svÛch soukromÉ na cestÁ, i òekl jim:

18:Aj, vstupujeme do Jeruzal\$, a Syn ĀlovÁka vydán bude pòedném knÁúém a zákonékém, a odsoudé ho na smrt.

19:A vydadéò jej pohaném ku posméváné a k biãováné a ukòiuováné; a tòetého dne z mrtvÛch vstane.

20:Tedy pòistoučila k nám matka synÈ ZebedeovÛch s syny svÛmi, klanÁjécé se a prosecé náco od náho.

21:KterÛto òekl jÉ: Co chceó? òekla jemu: Rci, aò tito dva synov\$ moji sednou, jeden na pravici tv\$ a druhÛ na levici, v krÁlovství tv\$.

22:Odpovédaje pak JeÚeó, òekl: Nevéte, zaã proséte.

MÉueteli pÉti kalich, kterÛ já pÉti budu, a kòtem, jémú já se kòtém, kòtáni bÛti? òekli jemu: MÉúeme.

23:DÉ jim: Kalich zajist\$ mÈj pÉti budete, a kòtem, jémú já se kòtém, pokòtáni budete, ale sedÁti na pravici m\$ a na levici m\$, nenéò m\$ dáti <vám>, ale <dÁno bude> tÁm, kterÛmÛ pòipraveno jest od Otce m\$.

24:A uslyóavóe <to> deset <uãedlnékÈ PÁNÁ>, rozhnÁvali se na ty dva bratry.

25:Ale JeÚeó svolav je, òekl: Véte, Úe knéúata národÈ panujÉ nad svÛmi, a kteòeÚ velicÉ jsou, moci uúevajÉ nad nimi.

26:Ne tak bude mezi vámi; ale kdoúkoli chtÁl by mezi vámi bÛti velikÛm, budiÚ sluúebnÉk vÁó.

27:A kdoÚ by koli mezi vámi chtÁl bÛti prvnÉ, budiÚ vÁó sluúebnÉk;

28:Jako i Syn ĀlovÁka nepòioel, aby jemu slouúeno bylo, ale aby <on> slouúil a aby dal Úivot svÈj na vykopené za mnoh\$.

29:A kdyÚ vycházeli z Jericho, óel za ném zÁstup velikÛ.

30:A aj, dva slepÉ sedécé u cesty, uslyóevóe, Úe by JeÚeó tudy óel, zvolali, òkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidév.

31:ZÁstup pak pòimlouval jim, aby mlãeli. Oni pak véce volali, òkouce: Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidév.

32:I zastaviv se JeÚÉÓ, zavolal jich, a Òekl: Co chcete, abych vÁm uÃinil?

33:òkou jemu: Pane, aÔ se otevrou oÃi naÓe.

34:I slitovav se nad nimi JeÚÉÓ, dotekl se oÃÉ jejich, a ihned prohlš\times\$dly oÃi jejich. A <oni> Óli za nÉm.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.22 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 21.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 21.

Kristus na oslÁtku do Jeruzal\$\\times\$ma pÒijel; 9. od zÁstupu a dÉtek oslaven; 12. chrÁm vyÁistil; 19. fÉk usuÓil; 23. s pÒednÉmi knÁÚÉmi nesnÁz mÁl; 28. a podobenstvÉ na nÁ se vztahujÉcÉ jedno, 33. i druh\$\\times\$ pÒedloÚil.

1:A kdyÚ se pÒiblÉÚili k Jeruzal\$\\times\$mu, a pÒiÓli do Betfage k hoØe Olivetsk\$\\times\$, tedy JeÚÉÓ poslal dva uÁedlnÉky sv\$\\times\$,
 2:Øka jim: JdÁteÚ do mÁsteÁka, kter\$\\times\$Ú proti vÁm jest, a hned naleznete oslici pÒivÁzanou a oslÁtko s nÉ. OdvÁÚteÚ <je> a pÒiveÁte ke mnÁ.
 3:A Øekli by kdo co vÁm, rcete, Úe PÁN jich potØebuje, a hned Ø propustÉ je.
 4:Toto se pak vÓecko stalo, aby se naplnilo povÁdÁnÉ skrze proroka, ØkoucÉho:
 5:PovÁzte dceØi Sionsk\$\\times\$: Aj, krÁL tvÉj b\$\\times\$Øe se tobÁ tichÙ, a sedÁ na oslici, a na oslÁtku t\$\\times\$ <oslice> jhu podroben\$\\times\$.
 6:I jdouce uÁedlnÉci, a uÁinivØe tak, jakoÚ jim pÒikÁzal JeÚÉÓ,
 7:PÒivedli oslici i oslÁtko, a vloÚili na nÁ roucha svÁ, a jej navrchu posadili.
 8:MnohÙ pak zÁstup stlali roucha svÁ na cestÁ, jinÉ pak ratolesti z dØÉvÉ sekali a metali na cestu.
 9:A zÁstupov\$\\times\$, kteØÉÚ napØed Óli, i ti, kteØÉÚ nazad byli, volali, Økouce: Aj syn DavidÉv, Spasitel. PoÚehnanÙ, jenÚ se b\$\\times\$Øe ve jm\$\\times\$nu PÁNÁ; spasiÚ nÁs <ty, kterÙÚ jsi> na vÙsostech.
 10:A kdyÚ vjel do Jeruzal\$\\times\$ma, zbouØilo se vÓecko mÁsto, Økouce: I kdo jest tento?
 11:ZÁstupov\$\\times\$ pak pravili: Toto jest ten JeÚÉÓ, prorok od Nazar\$\\times\$tu Galilejsk\$\\times\$ho.
 12:I vØel JeÚÉÓ do chrÁmu BoÚÉho, a vymÉtal vÓecky prodavaÁe a kupce z chrÁmu, a stoly penÁzomÁncÉ a stolice prodÁvajÉcÉch holubice pØevracel,
 13:A Øekl jim: PsÁnoØ jest: DÈm mÈj dÈm modlitby slouti bude, ale vy uÁinili jste jej peleØÉ lotrovskou.
 14:I pÒistoupili k nÁmu slepÉ a kulhavÉ v chrÁmÁ, i uzdravil je.
 15:Vidouce pak pÒednÉ knÁÚÉ a zÁkonÉci divy, kter\$\\times\$Ú Áinil, a dÉtky, any volajÉ v chrÁmÁ a pravÉ : Aj syn DavidÉv, Spasitel, rozhnÁvali se.
 16:A Øekli jemu: SlyØÉÓliÚ, co tito pravÉ? JeÚÉÓ pak Øekl jim: I ovØem. NikdÁliÚ jste neÁtli, Úe z Øst nemluvíÁtek

a těch, jenú prsÉ poÚEvajÉ, dokonal jsi chválu?
17:A opustiv je, Óel ven z másta do Betany a tu zĚstal.
18:Ráno pak navracuje se do másta, zlaňál.
19:A vida jeden fĚkovŮ strom podle cesty, Óel k nám, a nic na nám nenalezl, neú listÉ toliko. I dĚ tomu stromu: Nikdy vĚce neroã se z tebe ovoce na vãky. I usechl jest hned fĚk ten.
20:A vidouce to uãedlnĚci, divili se, òkouce: Kterak jest ihned usechl fĚk ten!
21:I odpovãdãv JeÚĚÓ, òekl jim: Amen pravĚm vãm: Budeteli mĚti vĚru, a nebudeteli pochybovati, netoliko to, co <se stalo> fĚkovš\timesšmu dĚvu, uãinĚte, a kdybyste i tš\timesšto hoĚe òekli: Zdvihni se a vrz sebou do moĚe, staneĚ se.
22:A vĚcko, zaã byste koli prosili na modlitbã, vãĚce, vezmete.
23:A kdyú poiÓel do chrãmu, poištopili k nám pĚdnĚ knãúĚ a starĚ lidu, kdyú uãil, òkouce: Jakou mocĚ tyto vãci ãinĚó? A kdo jest tobã tu moc dal?
24:OdpovĚdaje pak JeÚĚÓ, òekl jim: OtĚúiĚ se i já vãs na jednu vãc, kterouú povĚteli mi, i já vãm povĚm, jakou mocĚ tyto vãci ãinĚm.
25:KĚst JanĚv odkud jest byl? S nebeli, ãili z lidĚ? A oni rozvaúovali mezi sebou, òkouce: DĚmeli: S nebe, dĚĚ nám: Proã jste pak nevãĚili jemu?
26:Pakli dĚme: Z lidĚ, bojĚme se zãstupu. Nebo vĚckni mãli Jana za proroka.
27:I odpovĚdajĚce JeÚĚÓovi, òekli: NevĚme. òekl jim i on: Aniú já vãm povĚm, jakou mocĚ tyto vãci ãinĚm.
28: Ale co se vãm zdã? ãlovãk <jeden> mãl dva syny. A poištopiv k prvnĚmu, òekl: Synu, jdi na vinici mou dnes a dãlej.
29:A on odpovãdãv, òekl: Nechci. A potom usmysliv sobã, Óel.
30:I poištopiv k druhš\timesšmu, òekl jemu tš\timesšú. A on odpovãdãv, òekl: Jdu, pane. A neÓel.
31:KterŮ z těch dvou uãinil vĚli otcovu? òekli jemu: PrvnĚ. DĚ jim JeÚĚÓ: Amen pravĚm vãm, Ůe publikãni a nevãstky pĚedchãzejĚ vãs do krãlovstvĚ BoÚĚho.
32:Nebo poiÓel k vãm Jan cestou spravedlnosti, a neuvãĚili jste mu, ale publikãni a nevãstky uvãĚili jemu. Vy pak vidãvĚe to, aniú jste potom usmyslili sobã, abyste vãĚili jemu.
33: Jinš\timesš podobenstvĚ slyĚte: Byl jeden hospodãĚ, kterŮú vzdãlal vinici, a opletl ji plotem, a vkopal v nĚ pres, a ustavãl vãúi, i pronajal ji vinaĚm, a odÓel pryã pĚs pole.
34:A kdyú se poiĚlĚúil ãas ovoce, poslal sluĚbnĚky svš\timesš k vinaĚm, aby vzali úitky jejĚ.
35: VinaĚi pak zĚmavĚe sluĚbnĚky jeho, jinš\timesšho zmrskali, jinš\timesšho zabili, a jinš\timesšho ukamenovali.
36: Opãt poslal jinŮch sluĚbnĚkĚ vĚce neúli prve. I uãinili jim tš\timesšú.
37: Naposledy pak poslal k nim syna svš\timesšho, òka: OstŮchati se budou syna mš\timesšho.
38: VinaĚi pak uzĚvĚe syna <jeho>, òekli mezi sebou: TentoĚ jest dãdic; pojãte, zabijme jej, a uvaúme se v dãdictvĚ jeho.
39: I chytivĚe ho, vyvrhli jej ven z vinice a zabili.
40: Protoú kdyú poiĥde pãn vinice, co uãinĚ vinaĚm tãm?
41: òekli jemu: Zlš\timesš zle zatratĚ, a vinici svou pronajme jinŮm vinaĚm, kteĚú budou vydãvati jemu úitek ãasy svŮmi.
42: òekl jim JeÚĚÓ: Nikdyli jste neãtli v PĚsmĚch: Kãmen,

kteřÚ jsou zavrhlí dÁlnÉci, ten uÁinÁn jest v hlavu Őhlovou?
Ode PÁna stalo se toto, a jest divnŠ\timesŠ pŔed oÁima naÓima.
43:ProtoÚ pravĚm vÁm, Úe bude odjato od vÁs krÁlovstvĚ BoÚĚ,
a bude dÁno lidu ÁinĚcĚmu uÚitky jeho.
44:A kdoÚ by padl na ten kÁmen, rozrazĚŔ se; a na kohoÚ
upadne, setŔeŔ jej.
45:A slyŔavŔe pŔednĚ knÁÚĚ podobenstvĚ jeho, porozumÁli, Úe by
o nich mluvil.
46:I hledajĚce ho jĚti, bÁli se zÁstupĚ; neb ho mÁli za
proroka.

Kapitola:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\times\$na VÁhy

1.23 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 22.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 22.

PodobenstvÉ o svadbÁ. 15. Farizee jednou i podruhš\times\$ Kristus, 23. tš\times\$Ú i saducee pòemohl a zahanbil, 43. a sebe pravÙm DavidovÙm PÁNem bÛti ukÁzal.

- 1:I odpovÉdaje JeÚÉÓ, mluvil jim opÁt v podobenstvÉch, òka:
- 2:Podobno jest krÁlovstvÉ nebeskš\times\$ ĀlovÁku krÁli, kterÙÚ uĀinil svadbu synu svš\times\$mu.
- 3:I poslal sluÚebnÉky svš\times\$, aby povolali pozvanÙch na svadbu; a <oni> nechtĀli pòijÉti.
- 4:OpÁt poslal jinš\times\$ sluÚebnÉky, òka: PovĀzte pozvanÙm: Aj, obĀd mĒj pòipravil jsem, volovš\times\$ moji a krmnÛ dobytek zbit jest, a vóecko hotovo. PojĀteÚ na svadbu.
- 5:Ale oni nedbavóe <na to>, odeóli, jinÛ do vsi svš\times\$ a jinÛ po kupectvÉ svš\times\$m.
- 6:JinÉ pak zjĒmavóe sluÚebnÉky jeho a posmĀch <jim> uĀinivóe, zmordovali.
- 7:A uslyóav to krÁl, rozhnĀval se; a poslav vojska svĀ, zhubil vraÚednÉky ty a mĀsto jejich zapĀlil.
- 8:Tedy òekl sluÚebnÉkĒm svÙm: Svadba zajistš\times\$ hotova jest, ale ti, kteóĒÚ pozváni byli, nebyli hodni.
- 9:ProtoÚ jdĀte na rozcestÉ, a kterš\times\$Úkoli naleznete, zovteÚ na svadbu.
- 10:I vyóedóe sluÚebnÉci ti na cesty, shromĀÚdili vóecky, kterš\times\$Úkoli nalezli, zlš\times\$ i dobrš\times\$. A naplnĀna jest svadba hodovnéky.
- 11:Tedy vóed krÁl, aby pohledĀl na hodovnéky, uzòel tam ĀlovĀka neodĀnš\times\$ho rouchem svadebnĒm.
- 12:I òekl jemu: PÒĒteli, kteraks ty sem vóel, nemaje roucha svadebnĒho? A on onĀmĀl.
- 13:Tedy òekl krÁl sluÚebnÉkĒm: SvĒÚÉce ruce jeho i nohy, vezmĀte ho, a uvrzteÚ jej do temnostÉ zevnitònĒch. Tamô bude plĀĀ a ókòipenĒ zubĒ.
- 14:Nebo mnoho jest povolánÙch, ale málo vyvolenÙch.
- 15:Tedy odóedóe farizeovš\times\$, radili se, jak by polapili jej v òeĀi.
- 16:I poslali k nĀmu uĀedlnÉky svš\times\$ s herodiĀny, òkouce: Mistóe,

vÉme, Úe pravdomluvnÛ jsi a cestÁ BoÚÉ v pravdÁ uÁÉÓ a nedbÁÓ na ÚÁdnš\timešho; nebo nepatÓÉÓ na osobu lidskou.

17:ProtoÚ povÁz nÁm, co se tobÁ zdÁ: SluÓÉli daĭ dÁti cÉsaÒi, Āili nic?

18:Znaje pak JeÚÉÓ zlost jejich, òekl: Co mne pokouÓÉte, pokrytci?

19:UkaÚte mi penÉz danÁ. A oni podali mu penÉze.

20:I òekl jim: ĀÉ jest tento obraz a svrchu napsÁnÉ?

21:òekli mu: CÉsaÒÉv. Tedy dÉ jim: DejteÚ, co jest cÉsaÒova, cÉsaÒi, a co jest BoÚÉho, Bohu.

22:To uslyÓavÓe, divili se, a opustivÓe jej, odeÓli.

23:V ten den pÒiÓli k nÁmu saduceovš\timeš, kteÓÉÚ pravÉ, Úe nenÉ z mrtvÛch vstÁnÉ. I otÁzali se ho,

24:òkouce: MistÓe, MojÚÉÓ povÁdÁl: UmÒelli by kdo, nemaje dÁtÉ, aby bratr jeho právem ÓvagrovstvÉ pojal Úenu jeho a vzbudil sÉmÁ bratru svš\timešmu.

25:I bylo u nÁs sedm bratrĚ. PrvnÉ pojav Úenu, umÒel, a nemaje semene, zĚstavil Úenu svou bratru svš\timešmu.

26:TakÚ podobnÁ i druhÛ, i tÒetÉ, aÚ do sedmš\timešho.

27:Nejposlš\timešze pak po vÓech umÒela i Úena.

28:ProtoÚ pÒi vzkÒÉÓenÉ kterš\timešho z tÁch sedmi bude Úena? Nebo vÓickni ji mÁli.

29:I odpovÁdÁv JeÚÉÓ, òekl jim: BloudÉte, neznajÉce PÉsem ani moci BoÚÉ.

30:VÓak pÒi vzkÒÉÓenÉ ani se nebudou Úeniti ani vdÁvati, ale budou jako andÁlš\timeš BoÚÉ v nebi.

31:O vzkÒÉÓenÉ pak mrtvÛch zdaliÚ jste neĀtli, co jest vÁm povÁdÉno od Boha, kterÛÚ <takto> dÉ:

32:JÁ jsem BĚh AbrahamĚv a BĚh IzÁkĚv a BĚh JÁkobĚv; a BĚh ò nenÉ BĚh mrtvÛch, ale ÚivÛch.

33:A slyÓevÓe <to> zÁstupovš\timeš, divili se uĀenÉ jeho.

34:Farizeovš\timeš pak uslyÓavÓe, Úe by k mlĀenÉ pÒivedl saducejskš\timeš, seÓli se v jedno.

35:I otÁzal se <ho> jeden z nich zÁkonĚk nÁjakÛ, pokouÓeje ho, a òka:

36:MistÓe, kterš\timeš jest pÒikÁzÁnÉ velikš\timeš v ZÁkonÁ?

37:I òekl mu JeÚÉÓ: Milovati budeÓ PÁna Boha svš\timešho z celš\timešho srdce svš\timešho a ze vÓÉ duÓe svš\timeš a ze vÓÉ mysli svš\timeš.

38:To jest pÒednÉ a velikš\timeš pÒikÁzÁnÉ.

39:Druhš\timeš pak jest podobnš\timeš tomu: Milovati budeÓ bliÚnÉho svš\timešho jako sebe samš\timešho.

40:Na tÁch dvou pÒikÁzÁnÉch vÓecken ZÁkon zÁleÚÉ i Proroci.

41:A kdyÚ se seÓli farizeovš\timeš, otÁzal se jich JeÚÉÓ,

42:òka: Co se vÁm zdÁ o Kristu? ĀÉ jest syn? òkou jemu: DavidĚv.

43:DÉ jim: KterakÚ pak David v Duchu nazÛvÁ ho PÁnem, òka:

44:òekl PÁN PÁnu mš\timešmu: SeĀ na pravici mš\timeš, dokavadÚ nepodlÓÚém nepÒÁtel tvÛch, <aby byli> za podnoÚe noh tvÛch?

45:PonÁvadÚ tedy David PÁnem ho nazÛvÁ, i kterakÚ syn jeho jest?

46:A niÚÁdnÛ nemohl jemu odpovÁdÉti slova, aniÚ se odvÁÚil kdo vÉce od toho dne jeho se <naĀ> tÁzati.

Kapitola:

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$times\$na VÁhy

1.24 Evangelium S. Matouše - Kapitola 23.

Matouš (Mt)

Kapitola 23.

O zákoněcích a farizeích marných Božích ctitelích; 13. o způsobu i odplatě jejich za to hrozných, 31. zvláště pak za vraždu svatých proroků.

- 1:Tedy Ježíš mluvil zástupům a ušlechtilým svům,
- 2:žka: Na stolici Mojžíšovi posadili se zákoněci a farizeové.
- 3:Protož všecko, což by koli rozkázali vám zachovávat, zachovávejte a řiďte, ale podle skutků jejich neřiďte; nebož pravě, a neřině.
- 4:Svazujíž zajistě bŕemena těžká a nesitelná, a vzkládají na ramena lidská, ale prstem svým nechtě jimi ani pohnouti.
- 5:A všeckyž ty své skutky řině, aby byli viděni od lidě. Rozšiřujíž zajistě nápisy své a velikých dŕalají podolky pláště svůch,
- 6:A milujíž pŕedně města na vešech, a prvň stolice v ŕokolách,
- 7:A pozdravují na trhu, a aby byli nazváni od lidě: Mistři, mistři.
- 8:Ale vy nebŕvejte nazváni mistři; nebo jeden jest Mistr váš, <totiž> Kristus, vy pak všickni bratři jste.
- 9:A otce nenazŕvejte sobě na zemi; nebo jeden jest Otec váš, kterž jest v nebesích.
- 10:Ani se nazŕvejte vědců; nebo jeden jest vědec váš Kristus.
- 11:Ale kdo z vás větší jest, budež slušebněkem vašem.
- 12:Nebo kdož by se sám povyšoval, bude poněžen; a kdož by se poněžil, bude povšlen.
- 13:Ale bŕda vám, zákoněci a farizeové pokrytci, ŕe zavěráte krŕlovství nebeských pŕed lidmi; nebo sami tam nevcházěte, ani tŕm, jenž by vjetí chtěli, vcházeti dopouštěte.
- 14:Bŕda vám, zákoněci a farizeové pokrytci, ŕe zŕěráte domy vdovských, za pŕěinou dlouhého modleně; protož tŕšŕ soud ponese.
- 15:Bŕda vám, zákoněci a farizeové pokrytci, ŕe obcházěte moŕe i zemi, abyste ŕinili jednoho novorŕce, a když bude ŕinán, ŕiněte jej syna zatraceně, dvakrát věce, nežli jste sami.
- 16:Bŕda vám, vědců slepě, kteŕŕ ŕekáte: Pŕisáhli by kdo skrze chrám, to nic neně; ale kdo by pŕisáhl skrze zlato chrámových, povinenž jest <pŕesaze dosti řiniti>.
- 17:Blázní a slepci; nebo co jest většeho, zlatoli, řili chrám, kterž posvácuje zlata?
- 18:A pŕisáhli by kdo skrze oltář, nic neně; ale kdo by pŕisáhl skrze ten dar, kterž jest na nám, povinen jest.
- 19:Blázní a slepci, i co jest většeho, darli, řili oltář, kterž posvácuje daru?
- 20:A protož kdokoli pŕisahá skrze oltář, pŕisahá skrze nám, i skrze to všecko, což na nám jest .
- 21:A kdož pŕisahá skrze chrám, pŕisahá skrze nám, i skrze toho, kterž pŕebŕvá v nám.
- 22:A kdož pŕisahá skrze nebe, pŕisahá skrze trŕn Božě,

i skrze toho, kterÛ na nÅm sedÉ.

23: BÅda vÅm, zÅkonÉci a farizeov\$ \times\$ pokrytci, Úe dÅvÅte desÅtky z mÅty a z kopru a z kmÉnu, a opouótÉte to, coÚ tÅÚÓÉho jest v ZÅkonÅ, <totiÚ> soud a milosrdenstvÉ a vÅrnost. Tyto vÅci mÅli jste Åiniti a onÅch neopouótÅti.

24: VÉdcov\$ \times\$ slepÉ, kteÓÉÚ cedÉte komÅra, velblouda pak poÚÉrÅte.

25: BÅda vÅm, zÅkonÉci a farizeov\$ \times\$ pokrytci, Úe ÅistÉte po vrchu konvice a mÉsy, a vnitò plno jest loupeÚe a nestòedmosti.

26: Farizee slepÅe, vyÅisò prve to, coÚ vnitò jest v konvi a v mÉse, aby i to, coÚ jest zevnitò, bylo Åisto.

27: BÅda vÅm, zÅkonÉci a farizeov\$ \times\$ pokrytci, nebo jste se pòipodobnili hrobÈm zbÉlenÛm, kteÓÉÚ aÅ se zdadÉ zevnitò krÅsnÉ, ale vnitò jsou plnÉ kostÉ umrlÅÉch i vÓÉ neÅistoty.

28: Tak i vy zevnitò zajist\$ \times\$ zdÅte se lidem spravedlivÉ, ale vnitò plnÉ jste pokrytstvÉ a nepravosti.

29: BÅda vÅm, zÅkonÉci a farizeov\$ \times\$ pokrytci, neboò vzdÅlÅvÅte hroby prorokÈ a ozdobujete hroby spravedlivÛch,

30: A òÉkÅte: Kdybychom byli za dnÈ otcÈ naÓich, nebyli bychom òÅastnÉci jejich ve krvi prorokÈ.

31: ProtoÚ osvÅdÅujete sami proti sobÅ, Úe jste synov\$ \times\$ tÅch, kteÓÉÚ proroky zordovali.

32: I vy tak\$ \times\$ naplÈte mÉru otcÈ svÛch.

33: Hadov\$ \times\$, pl\$ \times\$ mÅ jeótÅrÅÉ, i jakÚ byste uóli odsudku <do> pekeln\$ \times\$ ho ohnÅ?

34: ProtoÚ aj, jÅ posÉlÅm k vÅm proroky a moudr\$ \times\$ a uÅitele, a vy z tÅch <nÅkter\$ \times\$> zmodujete a ukòiÚujete, a <nÅkter\$ \times\$> z nich biÅovati budete v óokolÅch vaÓich, a budete je honiti z mÅsta do mÅsta,

35: Aby pòiÓla na vÅs vÓelikÅ krev spravedlivÅ, vylitÅ na zemi, od krve Abele spravedliv\$ \times\$ ho, aÚ do krve ZachariÁÓe syna BarachiÁÓova, kter\$ \times\$ hoÚ jste zabili mezi chrÅmem a oltÅdem.

36: Amen pravÉM vÅm: Pòijdou tyto vÓecky vÅci na pokolenÉ toto.

37: Jeruzal\$ \times\$ me, Jeruzal\$ \times\$ me, mord\$ \times\$ òi prorokÈ, a kterÛú kamenujeó ty, jenÚ byli k tobÅ posÉlÅni, kolikrÅt jsem chtÅl shromÅÚditi dÈtky tv\$ \times\$, tak jako slepice shromaÚÅuje kuòÅtka svÅ pod kòÉdla, a nechtÅli jste.

38: Aj, zanechÅvÅò se vÅm dÈm vÅó pustÛ.

39: Neboò pravÉM vÅm, Úe mne jiÚ vÉce nikoli neuzòÉte od t\$ \times\$ to chvéle, aÚ i dÈte: PoÚehnanÛ, jenÚ se b\$ \times\$ òe ve jm\$ \times\$ nu PÅnÅ.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
	Obsah Jm\$\times\$na VÁhy

1.25 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 24.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 24.

O zkÁze hrozn\$\times\$ mÁsta Jeruzal\$\times\$ma; t\$\times\$Ú i o skonÁnÉ svÁta; 4. ←
jakÁ
tÁch vÁcÉ znamenÉ pÒedjÉti mÁla; 36. a napomenutÉ k bedliv\$\times\$mu
toho oÁekÁvÁnÉ.

1:A vyÓed JeÚÉÓ, bral se z chrÁmu; i pÒistoupili uÁedlnÉci

---

jeho, aby ukázali jemu stavení chrámových.

2:Ježíš pak řekl jim: Vidíte-li tyto věčky váci? Amen pravím vám: Nebude zřestaven tuto kámen na kameni, který by nebyl zbořen.

3:A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci jeho soukromě, řekli: Pováz nám, kdy to <bude>, a která znamení <budou> příchodu tvého a skonání světa?

4:I odpovídv Ježíš, řekl jim: Vizte, aby vás údnu nesvedl.

5:Nebo mnozí přijdou ve jměnu mé, řekli: Já jsem Kristus, a svedou mnohých.

6: Budete slyšeti zástěboje a povásti bojě. Hleďte, abyste se nekormoutili; nebo musě to věcko bůti; ale ne ihned bude konec.

7:Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou morových a hladových a zemětoseně po městech.

8:Ale tyto věčky váci <jsou> počátkových bolestě.

9:A tehdy vy budete souěni, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národě pro jměnu mé.

10:A tehdy se zhorě mnozí a vespolek se budou zrazovati a nenáviděti.

11:A mnozí falešné proroci povstanou, a svedou mnohých.

12:A ũe rozmnožená bude nepravost, ustydne láska mnohých.

13:Ale kdo by setrval až do konce, ten spasen bude.

14:A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národěm, a tehdy přijde skonání.

15:Proto když užete ohavnost zpuťání, předpovědnou od Daniele proroka, ana stoji na městě svatěm, (kdo ũte, rozuměj,) 16:Tehdy ti, kteří by <byli> v Judstvu, nech ũte utekou k horám.

17:A kdo na stěoe, nesstupuj <dolě>, aby něco vzal z domu svého.

18:A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucha své.

19:Běda pak těhotněm a těm, kterš ũ kojě, v těch dnech.

20:Proto ũ modlte se, aby ũekání vaěe nebylo v zimě anebo v světek.

21:Nebo bude tehdy souěné velikš, jakš ũ nebylo od počátku světa až dosavad, ani když potom bude.

22:A by ũ nebyli ukráceni dnovš ti, nebyl by spasen ni údnu ĀlovĀka. Ale pro vyvolenš ukráceni budou dnovš ti.

23:Tehdy ũekli by vám kdo: Aj, tuto ũ jest Kristus, anebo tamto, nevěte.

24:Nebo povstanou falešné Kristovš a falešné proroci, a Āiniti budou divy velikš a zĀraky, tak aby v blud uvedli, (by moũš bylo,) takš i vyvolenš.

25:Aj, předpověď jsem vám.

26:Proto ũ ũeknouli ũ vám: Aj, na pouťi jest, nevychĀzejte. Aj, v skrũěch, nevěte.

27:Neb jako ũ blesk vychĀzě od vũchodu slunce, a ukazuje se až na západ, tak ũ bude i příchod Syna ĀlovĀka.

28:Nebo kde ũkoli bude tĀlo, tu se sletě i orlice.

29:A hned po souěné, <kterš ũ bude> těch dně, slunce se zatmě a mĀsěc nedĀ světla svého a hvĀzdy budou padati s nebe a moci nebeských budou se pohybovati.

30:A tehdy se ukĀe znamení Syna ĀlovĀka na nebi, a tu budou kvělit vĀecka pokoleně země, a ũě Syna ĀlovĀka přichĀzejěho na oblacěch nebeských s mocě a slavou velikou.

31:Kter ũ počle andĀly svého s hlasem velikũ trouby,

a shromážděno vyvoleno jeho odtě v země, od končin nebes až do končin jejich.

32:Od stromu pak větví jeho naučte se podobnosti: Když již ratolest jeho odmladne a listy se puší, porozumíte, že blízko jest listost.

33:Takže i vy, když už slyšíte toto slovo, vezte, že blízko jest [ve dveřech království Božího](#).

34:Amen pravím vám, že nepomine však tento, až se tyto slovy vaši stanou.

35:Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou.

36:O tom pak dni a hodiny těm nikdo neví, ani anděl ani syn neotě, jedině sám otec má.

37:Ale jako bylo za dnů Noe, tak bude i příchod Syna člověka.

38:Nebo jako jsou za dnů těch před potopou úrali a pili, úenili se a vdávaly se, až do toho dne, když Noe všel do kóbu,

39:A nezvěděli, až přišla potopa, a zachvátila slovy, tak bude i příchod Syna člověka.

40:Tedy dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý zanechán.

41:Dvě budou ve mlýně při úernov; jedna bude vzata, a druhá zanechána.

42:Buďte tedy, poněvad nevíte, v kterou hodinu přání vaší přijeti má.

43:Toto pak vezte, že by všel hospod, v kterém by bděl zloděj má přijeti, bděl by zajistě, a nedal by podkopati domu svého.

44:Proto i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, v kterou se nenadíte, Syn člověka přijde.

45:Kdo tedy jest slušebník váš a opatrný, kterým ustanovil přání jeho nad áleď svou, aby jim dával pokrm v čas?

46:Blahoslavený slušebník ten, kterým, přijda přání jeho, nalezl by, an tak áin.

47:Amen pravím vám, že nade všem statkem svým ustanoví jej.

48:Jestliže by pak oekl zlý slušebník ten v srdci svého: Prodlšá přání má přijeti,

49:I počal by býti spolušebníky, jesti a pět s opilci,

50:Přijde přání slušebníka toho v den, v kterém se nenadíte, a v hodinu, v kterou neví.

51:I oddá jej, a děl jeho položí s pokrytci. Tam bude plá a okopené zubé.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.26 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 25.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 25.

PodobenstvÉ o desÉti pannÁch, 14. a o podÁlenÉ sluÚebnÉkÉ hÒivnami, 19. a poÁtu ĀinĀnÉ s nimi; 31. t\$\\times\$Ú o zpĚsobu soudu poslednÉho, 34. a o odplatĀ za dobr\$\\times\$ skutky.

1:Tehdy podobno bude krÁlovstvÉ nebesk\$\\times\$ desÉti pannÁm,

---

2: Pát pak z nich bylo opatrnÛch, a pát blÁznivÛch.
3: Ty blÁzniv\$ \times\$ vzavÓe lampy sv\$ \times\$, nevzaly s sebou oleje.
4: Opatrn\$ \times\$ pak vzaly olej v nÁdobkÁch svÛch s lampami svÛmi.
5: A kdyÚ prodl\$ \times\$ val úenich, zdÓemaly se vÓecky a zesnuly.
6: O pĚlnoci pak stal se kÒik: Aj, úenich jde, vyjdÁte proti nÁmu.
7: Tedy vstaly vÓecky panny ty, a ozdobily lampy sv\$ \times\$.
8: BlÁzniv\$ \times\$ pak opatrnÛm òekly: UdÁlte nÁm oleje vaÓeho, nebo lampy naÓe hasnou.
9: I odpovÁdÁly opatrn\$ \times\$, òkouce: <BojĚme se>, Úe by se snad ani nÁm i vÁm nedostalo, jdÁte radÁji k prodavaÁĚm a kupte sobÁ.
10: A kdyÚ odeÓly kupovati, pÒiÓel úenich, a kter\$ \times\$ hotovy byly, veÓly s nĚm na svadbu, i zavÒĚny jsou dveÒe.
11: Potom pak pÒiÓly i ty druh\$ \times\$ panny, òkouce: Pane, pane, otevÒi nÁm.
12: A on odpovÁdÁv, òekl: Amen, pravĚm vÁm, neznÁmÒ vÁs.
13: BdÁteÚ tedy; neb nevĚte dne ani hodiny, v kterou Syn ĀlovÁka pÒijde.
14: Neb <tak se dĚti bude>, jako kdyÚ ĀlovÁk <jeden>, jda na cestu, povolal sluÚebnĚkĚ svÛch a poruĀil jim statek svĚj.
15: I dal jednomu pát hÒiven, jin\$ \times\$ mu pak dvÁ, a jin\$ \times\$ mu jednu, kaÚd\$ \times\$ mu podle moÚnosti jeho, i odÓel hned.
16: OdÓed pak ten, kterÛÚ vzal pát hÒiven, tÁÚel jimi, i vydÁlal jinÛch pát hÒiven.
17: T\$ \times\$ Ú i ten, kterÛÚ <vzal> dvÁ, zĚskal jin\$ \times\$ dvÁ.
18: Ale ten, kterÛÚ vzal jednu, odÓed, zakopal <ji> v zemi, a skryl penĚze pÁna sv\$ \times\$ ho.
19: Po mnoh\$ \times\$ m pak Āasu pÒiÓel pÁN sluÚebnĚkĚ tÁch, i Āinil poĀet s nimi.
20: A pÒistoupiv ten, kterÛÚ byl pát hÒiven vzal, podal jinÛch pÁti hÒiven, òka: Pane, pát hÒiven dal jsi mi, aj, jinÛch pát hÒiven zĚskal jsem jimi.
21: I òekl mu pÁN jeho: To dobÒe, sluÚebnĚĀe dobrÛ a vÁrnÛ, nad mÁlem byl jsi vÁrnÛ, nad mnohem tebe ustanovĚm. VejdíÚ v radost pÁna sv\$ \times\$ ho.
22: PÒistoupiv pak ten, kterÛÚ byl dvÁ hÒivnÁ vzal, dĚ: Pane, dvÁ hÒivnÁ jsi mi dal, aj, jin\$ \times\$ dvÁ jimi zĚskal jsem.
23: òekl mu pÁN jeho: To dobÒe, sluÚebnĚĀe dobrÛ a vÁrnÛ, nad mÁlem byl jsi vÁrnÛ, nad mnohem tebe ustanovĚm. VejdíÚ v radost pÁna sv\$ \times\$ ho.
24: PÒistoupiv pak i ten, kterÛÚ vzal jednu hÒivnu, òekl: Pane, vÁdÁl jsem, Úe jsi ty ĀlovÁk pÒĚsnÛ, Úna, kde jsi nerozsĚval, a sbĚraje, kde jsi nerozsypal,
25: I boje se, odÓel jsem a skryl hÒivnu tvou v zemi. Aj, teĀ mÁÓ, coÚ tv\$ \times\$ ho jest.
26: A odpovĚdaje pÁN jeho, òekl mu: SluÚebnĚĀe zlÛ a lenivÛ, vÁdÁl jsi, Úe Únu, kdeÚ jsem nerozsĚval, a sbĚrÁm, kdeÚ jsem nerozsypal,
27: ProtoÚ mÁl jsi ty penĚze m\$ \times\$ dáti penĀzomĀncĚm, a jÁ pÒijda, vzal byl bych, coÚ jest m\$ \times\$ ho, s poÚitkem.
28: Nu vezmÁteÚ od nÁho tu hÒivnu, a dejte tomu, kterÛÚ má deset hÒiven.
29: (Nebo kaÚd\$ \times\$ mu majĚcĚmu bude dáno, a budeÒ hojnÁ mĚti, od nemajĚcĚho pak i to, coÚ má, budeÒ odjato.)
30: A toho neuÚiteĀn\$ \times\$ ho sluÚebnĚka uvrzteÚ do temnostĚ zevnitÒnĚch. TamÒ bude plĀĀ a òkÒipenĚ zubĚ.

31:A kdyŮ pŕijde Syn ĀlovĀka v slĀvĀ sv\$\\times\$, a vŕickni svatĒ andĀl\$\\times\$ s nĒm, tedy se posadĒ na trĒnu velebnosti sv\$\\times\$,
 32:A shromĀŮdĀni budou pŕed nĀj vŕickni nĀrodov\$\\times\$. I rozdĀlĒ je na rĒzno, jedny od druhŮch, tak jako pastŮŕ oddĀluje ovce od kozlĒ.

33:A postavĒŕ ovce zajist\$\\times\$ na pravici sv\$\\times\$, kozly pak na levici.

34:Tedy dĒ KrĀl tĀm, kteŕĒŮ na pravici jeho <budou>: PojĀte poŮehnanĒ Otce m\$\\times\$ho, dĀdiĀnĀ vlĀdnĀte krĀlovstvĒm, vĀm pŕipravenŮm od ustanovenĒ svĀta.

35:Nebo jsem laĀnĀl, a dali jste mi jĒsti; ŮĒznil jsem, a dali jste mi pĒti; hostem jsem bŮval, a pŕijali jste mne;

36:Nah <jsem byl>, a pŕiodĀli jste mne; nemocen jsem byl, a navŕtĒvili jste mne; v ŮalĀŕi jsem sedĀl, a pŕichĀzeli jste ke mnĀ.

37:Tedy odpovĀdĒ jemu spravedlivĒ, ŕkouce: Pane, kdy jsme tĀ vĒdali laĀn\$\\times\$ho, a krmili jsme <tebe>, ŮĒzniv\$\\times\$ho, a dĀvaliŕ jsme nĀpoj?

38:Aneb kdy jsme tĀ vidĀli hostĀ, a pŕijali jsme <tebe>, anebo nah\$\\times\$ho, a pŕiodĀli jsme <tebe>?

39:Aneb kdy jsme tĀ vidĀli nemocn\$\\times\$ho, aneb v ŮalĀŕi, a pŕichĀzeli jsme k tobĀ?

40:A odpovĒdaje KrĀl, dĒ jim: Amen pravĒm vĀm: CoŮkoli jste Āinili jednomu z bratŕĒ tĀchto mŮch nejmenŕĒch, mnĀ jste uĀinili.

41:Potom dĒ i tĀm, kteŕĒŮ na levici <budou>: JdĀte ode mne zloŕeĀenĒ do ohnĀ vĀĀn\$\\times\$ho, kterŮŮ jest pŕipraven ĀĀblu i andĀlĒm jeho.

42:Neboŕ jsem laĀnĀl, a nedali jste mi jĒsti; ŮĒznil jsem, a nedali jste mi pĒti;

43:Hostem jsem byl, a nepŕijali jste mne; nah, a neodĒvali jste mne; nemocen a v ŮalĀŕi <jsem byl>, a nenavŕtĒvili jste mne.

44:Tedy odpovĀdĒ jemu i oni, ŕkouce: Pane, kdy jsme tebe vĒdali laĀn\$\\times\$ho, neb ŮĒzniv\$\\times\$ho, aneb hostĀ, nebo nah\$\\times\$ho, neb nemocn\$\\times\$ho, aneb v ŮalĀŕi, a neposlouŮili jsme tobĀ?

45:Tedy odpovĒ jim, ŕka: Amen pravĒm vĀm: ĀehoŮ jste koli neĀinili jednomu z nejmenŕĒch tĀchto, mnĀ jste neĀinili.

46:I pĒjdou tito do trĀpenĒ vĀĀn\$\\times\$ho, ale spravedlivĒ do Ůivota vĀĀn\$\\times\$ho.

Kapitola:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.27 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 26.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 26.

Smrt svou, 32. i vzkÒÉÓenÉ PÁN pÒedpovÁdÁl, 6. k nÉ pÒipraven
skrze vylitÉ na nÁj masti drah\$\\times\$. 17. Dokonal figurnou veÁeÒi
a novou ustanovil, 47. zrazen, 50. jat, 69. a Petr ho zapÒel.

1:I stalo se, kdyÚ dokonal JeÚÉÓ òeÁi tyto vÓecký, òekl
uÁedlnÉkÈm svŮm:

2:VÉte, Úe po dvou dnech velikanoc bude a Syn ĀlovĀka zrazen bude, aby byl ukŕiŔovĀn.

3:Tedy seŔli se pŕednĚ knĀŔĚ a zĀkonĚci, i starŔĚ lidu na sĚĪ nejvyŔŔĚho knĀze, kterŔŔ sloul KaifĀŔ.

4:A radili se, jak by JeŔŔŔe lstivĀ jali a zamordovali.

5:Ale pravili: Ne v den svĀteĀnĚ, aby <snad> nebyl rozbroj v lidu.

6:KdyŔ pak byl JeŔŔŔ v Betany, v domu ŕimona malomocnŔ\timesŔho,

7:Pŕistoupila k nĀmu Ŕena, majĚcĚ nĀdobu alabastrovou masti drahŔ\timesŔ, i vylila ji na hlavu jeho, kdyŔ sedĀl za stolem.

8:A vidouce to uĀedlnĚci jeho, rozhnĀvali se, Ŕkouce: I k Āemu jest ztrĀta tato?

9:Neb mohla tato mast prodĀna bŔti za mnoho, a dĀno bŔti chudŔm.

10:A znaje to JeŔŔŔ, dĚ jim: ProĀ za zlŔ\timesŔ mĀte tŔ\timesŔto ŔenĀ? DobrŔ zajistŔ\timesŔ skutek uĀinila nade mnou.

11:Nebo chudŔ\timesŔ vŔdycky mĀte s sebou, ale mne ne vŔdycky mĚti budete.

12:Vylivŕi zajistŔ\timesŔ tato mast tuto na mŔ\timesŔ tĀlo, ku pohŕebu mŔ\timesŔmu to uĀinila.

13:Amen pravĚm vĀm: KdeŔkoli kĀzĀno bude evangelium toto po vŕem svĀtĀ, takŔ\timesŔŔ i to bude praveno, co uĀinila tato, na pamĀtku jejĚ.

14:Tedy odŕed k pŕednĚm knĀŔĚm, jeden ze dvanĀcti, kterŔŔ sloul JidĀŔ IŔkariotskŔ,

15:ŕekl <jim>: Co mi chcete dĀti, a jĀ vĀm ho zradĚm? A oni uloŔili jemu <dĀti> tŕidceti stŔbrnŔch.

16:A od tŔ\timesŔ chvĚle hledal pŕĚhodnŔ\timesŔho Āasu, aby ho zradil.

17:PrvnĚho pak <dne> pŕesnic, pŕistoupili k JeŔŔŔovi uĀedlnĚci, Ŕkouce jemu: Kde chceŔ, aŕ pŕipravĚme tobĀ, abys jedl berĀnka?

18:On pak ŕekl: JdĀte tam k jednomu do mĀsta, a rcete jemu: VzkĀzalŔ Mistr: Āas mĚj blĚzko jest, u tebeŔ jĚsti budu berĀnka s uĀedlnĚky svŔmi.

19:I uĀinili uĀedlnĚci tak, jakoŔ jim poruĀil JeŔŔŔ, a pŕipravili berĀnka.

20:A kdyŔ byl veĀer, posadil se za stĚl se dvanĀcti.

21:A kdyŔ jedli, ŕekl jim: Amen pravĚm vĀm, Ŕe jeden z vĀs mne zradĚ.

22:I zarmoutivŕe se velmi, poĀali kaŔdŔ z nich ŔĚci jemu: Zdali jĀ jsem, Pane?

23:On pak odpovĚdaje, ŕekl: Kdo omĀĀĚ se mnou rukou v mĚse, tenŔ mne zradĚ.

24:SynŔ zajistŔ\timesŔ ĀlovĀka jde, jakoŔ psĀno o nĀm, ale bĀda ĀlovĀku tomu, skrze nĀhoŔ Syn ĀlovĀka zrazen bude. DobrŔ\timesŔ by bylo jemu, by se byl nenarodil ĀlovĀk ten.

25:OdpovĚdaje pak JidĀŔ, kterŔŔ ho zrazoval, dĚ: Zdali jĀ jsem, Mistrŕ? ŕekl jemu: Ty jsi ŕekl.

26:A kdyŔ oni jedli, vzav JeŔŔŔ chlŔ\timesŔb a dobroŕĚiv, lĀmal, a dal uĀedlnĚkĚm, a ŕekl: VezmĀte, jezte, to jest tĀlo mŔ\timesŔ.

27:A vzav kalich, a dĚky Āiniv, dal jim, Ŕka: Pijte z toho vŕickni.

28:Neb to jest krev mĀ novŔ\timesŔ smlouvy, kterĀŔ za mnohŔ\timesŔ vylŔ\timesŔvĀ se na odpuŔĀnĚ hŕĚchĚ.

29:Ale pravĚmŔ vĀm, ŔeŔ nebudu pĚti jiŔ vĚce z tohoto plodu vinnŔ\timesŔho koŕene, aŔ do onoho dne, kdyŔ jej pĚti budu s vĀmi novŔ

v království Otce $\times$ ho.

30: A sezepravavóe písniáku, vyóli na horu Olivetskou.

31: Tedy dĕ jim Jeúéó: Vóickni vy zhoróete se nade mnou $\times$ to noci. Nebo psáno jest: Bĕti budu pastúøe, a rozprchnouøe ovce stáda.

32: Ale kdyú z mrtvúch vstanu, pøedejdu vás do Galilee.

33: Odpovídaje pak Petr, òekl jemu: Byø se pak vóickni zhoróili nad tebou, jáø se nikdy nezhoróem.

34: Dĕ mu Jeúéó: Amen pravĕm tobá, úe $\times$ to noci, prve neú kohout zazpĕvá, tòikrát mne zapòéó.

35: òekl jemu Petr: Bychø pak máł $\times$ s tebou umòĕti, nezapòĕm tebe. Takú podobná i vóickni uáedlnĕci pravili.

36: Tedy pòioel s nimi Jeúéó na mĕsto, kterš $\times$ sloulo Getsemany. I dĕ uáedlnĕkĕm: Poseáteú tuto, aúø odejda, pomodlĕm se tamto.

37: A pojav s sebou Petra a dva syny Zebedeovy, poáal se rmoutiti a teskliv bŭti.

38: Tedy òekl jim: Smutnáø jest duøe má aú k smrti. Pozĕstaíteú tuto a bdáte se mnou.

39: A poodòed maliáko, padł na tváø svou, modle se a òka: Otáe mĕj, jestli moúnš $\times$, nechø odejde ode mne kalich tento. Avóak ne jakú já chci, ale jakú ty <chceó>.

40: I pòioel k uáedlnĕkĕm, a nalezł je, ani spĕ. I òekl Petrovi: Takliú jste nemohli jedinš $\times$ hodiny bdĕti se mnou?

41: Bdáteú a modlte se, abyste neveóli v pokuøenĕ. Duchø zajistš $\times$ hotov jest, ale tálo nemocno.

42: Opát po druhš $\times$ odòed, modlil se, òka: Otáe mĕj, nemĕúeliø tento kalich minouti mne, neú abych jej pil, staniú se vĕle tvá.

43: I pòioed <k nim>, nalezł je, a oni zase spĕ; nebo byly oái jejich obtĕúeny.

44: A nechav jich, opát odòel, a modlil se po tòetĕ, touú òeá òĕkaje.

45: Tedy pòioel k uáedlnĕkĕm svŭm, a òekl jim: Spáteú jiú a odpoáĕvejte. Aj, pòiblĕúila se hodina, a Syna álováka zrazujĕ v ruce hòéonŭch.

46: Vstaíteú, pojáme. Aj, pòiblĕúil se ten, jenú mne zrazuje.

47: A kdyú on jeótá mluvil, aj, Jidáó, jeden ze dvanácti, pòioel, a s nĕm zástup mnohŭ s meái a s kyjmi, <poslanŭch> od pòednĕch knáúĕ a staróĕch lidu.

48: Ten pak, jenú jej zrazoval, dal jim znamenĕ, òka: Kterš $\times$ hoúokoli polĕbĕm, ten jest; drúteú jej.

49: A hned pòistoupiv k Jeúéóovi, òekl: Zdráv buá, Mistøe, a polĕbil jej.

50: I òekl jemu Jeúéó: Pòĕteli, naá jsi pòioel? Tedy pòistoupili a ruce vztáhli na Jeúéóe a jali ho.

51: A aj, jeden z tách, kteøéú byli s Jeúéóem, vztáh ruku, vytrhl meá svĕj; a udeòiv sluúebnĕka nejvyóóĕho knáze, uòal ucho jeho.

52: Tedy dĕ jemu Jeúéó: Obraø meá svĕj v mĕsto jeho; nebo vóickni, kteøéú meá berou, od meáe zahynou.

53: Zdaliú mnĕó, úe bych nynĕ nemohl prositi Otce svš $\times$ ho, a vydal by mi vĕce neúli dvanácte houfĕ andálĕ?

54: <Ale> kterak by se pak naplnila Pĕsma, <kteráú svádáĕ>, úe tak musĕ bŭti?

55: V tu hodinu òekl Jeúéó k zástupĕm: Jako na lotra vyóli jste s meái a s kyjmi jĕmati mne. Na kaúðŭ den sedával jsem

u vás, uãe v chrámã, a nejali jste mne.
 56: Ale toto se vóecko stalo, aby se naplnila PÉsma prorocká.
 Tedy uãedlnÉci vóickni opustivóe ho, utekli.
 57: A oni javóe JeÚÉÓe, vedli ho k KaifÁÓovi nejvyÓÓÉmu knÁzi,
 kdeúto zÁkonÉci a starÓE byli se seÓli.
 58: Ale Petr óel za nÉm zdaleka, aÚ do sÉnã nejvyÓÓÉho knÁze.
 A vóed vnitò, sedÁl s sluÚebnÉky, aby vidÁl <vóeho toho> konec.
 59: PòednÉ pak knÁÚE a starÓE a vóecka ta rada hledali
 faleón\$times\$ho svÁdectvÉ proti JeÚÉÓovi, aby jej na smrt vydali,
 60: I nenalezli. A aãkoli mnozÉ faleónÉ svÁdkov\$times\$ pòistupovali,
 <vóak> nenal\$times\$zali. Naposledy pak pòióli dva faleónÉ svÁdkov\$times\$,
 61: A òekli: Tento jest povÁdÁl: Mohu zboòiti chrám BoÚE a ve
 tòech dnech <zase> jej ustavÁti.
 62: A povstav nejvyÓÓÉ knÁz, òekl jemu: Nic neodpovÉdÁÓ? CoÚ
 <pak> tito proti tobÁ svÁdÁE?
 63: Ale JeÚÉÓ mlÁel. I odpovÉdaje nejvyÓÓÉ knÁz, òekl k nÁmu:
 ZaklÉnÁm tÁ skrze Boha Úiv\$times\$ho, abys nÁm povÁdÁl, jsili ty
 Kristus Syn BoÚE?
 64: DÉ mu JeÚÉÓ: Ty jsi òekl. Ale vóak pravÉM vÁm: Od toho
 Áasu uzòÉte Syna ÁlovÁka sedÉcÉho na pravici moci <BoÚE>
 a pòichÁzejÉcÉho na oblacích nebeskÛch.
 65: Tedy nejvyÓÓÉ knÁz roztrhl roucho sv\$times\$, a òekl: Rouhal se.
 CoÚ je ótÁ potòebujeme svÁdkÉ? Aj, nynÉ jste slyóeli rouhÁnÉ
 jeho.
 66: Co se vÁm zdÁ? A oni odpovÉdajÉce, òekli: Hodenò jest
 smrti.
 67: Tedy plili na tvÁò jeho a pohlavkovali jej; jinÉ pak
 hÉlkami jej bili,
 68: òÉkajÉce: HÁdej nÁm, Kriste, kdo jest ten, kterÛÚ tebe
 udeòil?
 69: Ale Petr sedÁl vnÁ v sÉni. I pòistoupila k nÁmu jedna
 dÁveÁka, òkuci: I ty jsi byl s JeÚÉÓem tÉM GalilejskÛm.
 70: On pak zapòel pòede vóemi, òka: NevÉM, co pravÉÓ.
 71: A kdyÚ vychÁzel ze dveòÉ, uzòela jej jinÁ <dÁveÁka>.
 I òekla tÁm, kteòEÚ tu byli: I tento byl s JeÚÉÓem tÉM
 NazaretskÛm.
 72: A <on> opÁt zapòel s pòÉsahou, <òka>: NeznÁm toho
 ÁlovÁka.
 73: A po mal\$times\$ chvéli pòistoupili <blÉÚe>, kteòEÚ tu stÁli,
 i òekli Petrovi: JistÁ i ty z nich jsi, neb i òeã tvÁ znÁma
 tebe ÁinÉ.
 74: Tedy poÁal se proklÉnati a pòisahati, <òka>: NeznÁm toho
 ÁlovÁka. A hned kohout zazpÉval.
 75: I rozpomenul se Petr na slovo JeÚÉÓovo, kterÛÚ jemu byl
 òekl: úe prve neÚ kohout zazpÉvÁ, tòikrÁt mne zapòÉÓ. A vyóed
 ven, plakal hoòce.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$\\times\$na VÁhy

1.28 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 27.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 27.

O obÁóenÉ se JidÁóovu, 11. a o ukòíúovÁnÉ, 57. i o pohòbu PÁnÁ.

- 1:A kdyÚ bylo ráno, veóli v radu vóickni pòedné knÁúÉ a staróÉ lidu proti JeúÉóovi, aby jej na smrt vydali.
- 2:I svÁzavóe jej, vedli, a vydali ho Pontskš\timesšmu Pilátovi hejtmanu.
- 3:Tedy vida JidÁó, zrádce jeho, Úe by odsouzen byl, Úeleje <toho>, navrátil zase tòidceti stòÉbrnÛch pòedném knÁúÉm a staróÉm,
- 4:òka: Zhòeóil jsem, zradiv krev nevinnou. Oni pak òekli: Co nám do toho? Ty viz.
- 5:A <on> povrh ty stòÉbrnš\timesš v chrámÁ, odóel pryÁ, a odóed, obÁsil se.
- 6:A pòedné knÁúÉ vzavóe penÉze, òekli: NesluóÉò jich vloúiti do pokladnice, nebo mzda krve jest.
- 7:A poradivóe se, koupili za nÁ pole to hrnÁÉòovo, ku pohòebu poutnékÉ.
- 8:ProtoÚ nazváno jest pole to pole krve, aÚ do dneónÉho dne.
- 9:A tehdy naplnilo se povÁdÁnÉ skrze JeremiÁóe proroka òkoucého: A vzali tòidceti stòÉbrnÛch, mzdu cenÁnš\timesšho, kterÚÚ óacovÁn byl od synÉ IzraelskÛch,
- 10:A dali je za pole hrnÁÉòovo, jakoÚ mi ustanovil PÁn.
- 11:JeúÉó pak stÁl pòed vladaòem. A otÁzal se ho vladaò, òka: Tyli jsi ten krÁl úidovskÛ? òekl jemu JeúÉó: Ty pravÉó.
- 12:A kdyÚ na nÁj pòedné knÁúÉ a staróÉ úalovali, nic neodpovÁdÁl.
- 13:Tedy dÉ mu Pilát: NeslyóÉóli, kterakš\timesš vÁci proti tobÁ svÁdÁÉ?
- 14:Ále <on> neodpovÁdÁl jemu k úÁdnš\timesšmu slovu, takÚe se vladaò <tomu> velmi divil.
- 15:MÁl pak obyÁej vladaò v svÁtek propustiti lidu vÁznÁ jednoho, kterš\timesšhoÚ by chtÁli.
- 16:I máli v ten Áas vÁznÁ jednoho znamenitš\timesšho, kterÚÚ sloul BarabbÁó.
- 17:ProtoÚ kdyÚ se <lidš\timesš> seóli, òekl: Kterš\timesšho chcete, aò vÁm propustÉM? BarabbÁóeli, Áili JeúÉóe, jenÚ slove Kristus?
- 18:Neboò vÁdÁl, Úe jej z zÁvisti vydali.
- 19:A kdyÚ sedÁl na soudnš\timesš stolicí, poslala k nÁmu Úena jeho, òkuci: Nic nemÁj Áiniti s spravedlivÛm tÉmto, nebo jsem mnoho trpÁla dnes ve snÁch pro nÁho.
- 20:Ále pòedné knÁúÉ a staróÉ navedli lid, aby prosili za BarabbÁóe, JeúÉóe pak aby zahubili.
- 21:I odpovÁdÁv vladaò, òekl jim: Kterš\timesšho chcete ze dvou, aò vÁm propustÉM? A oni òekli: BarabbÁóe.
- 22:DÉ jim Pilát: Co pak uÁinÉM s JeúÉóem, jenÚ slove Kristus? òekli mu vóickni: UkòíúovÁn buÁ.
- 23:Vladaò pak òekl: I coÚ jest zlš\timesšho uÁinil? Oni pak véce volali, òkouce: UkòíúovÁn buÁ.
- 24:A vida Pilát, Úe by nic neprospÁl, ale Úe by vÁtóÉ rozbroy byl, vzav vodu, umyl ruce pòed lidem, òka: Áist jsem jÁ od krve spravedlivš\timesšho tohoto. Vy vizte.
- 25:A odpovÁdÁv vóecken lid, òekl: Krev jeho na nÁs i na naóe syny.
- 26:Tedy propustil jim BarabbÁóe, ale JeúÉóe zbiÁovav, vydal, aby byl ukòíúovÁn.
- 27:Tedy úoldnš\timesšòi hejtmanovi, vzavóe JeúÉóe do radnš\timesšho domu, shromÁúdili k nÁmu vóecku <svou> rotu.

28:A svlš\times\$kové jej, pòiodÉli ho plÁótÁm brunÁtnÛm.
29:A spletÓe korunu z trnÉ, vstavili na hlavu jeho, a dali tÒtinu v pravou ruku jeho, a klekajÉce pòed nÉm, posmÉvali se jemu, òkouce: ZdrÁv buÄ, ĩ krÁli úidovskÛ.
30:A plijÉce na nÁho, brali tÒtinu a bili jej v hlavu.
31:A kdyÛ se mu naposmÉvali, svlš\times\$kli s nÁho plÁÓÓ, a oblš\times\$kli jej v roucho jeho. I vedli ho, aby byl ukÒiÚovÁn.
32:A vyÓedÓe, nalezli ĀlovÁka Cyrenenskš\times\$ho, jmš\times\$nem óimona. Toho pòinutili, aby nesl kÒÉÚ jeho.
33:I pòioedÓe na mÉsto, kterš\times\$Ú slove Golgata, to jest popravnš\times\$mÉsto,
34:Dali mu pÉti octa, smÉÓenš\times\$ho se ÚluĀÉ. A okusiv ho, nechtĀl pÉti.
35:UkÒiÚovavÓe pak jej, rozdĀlili roucha jeho, mecÉce <o nĀ> los, aby se naplnilo povĀdĀnÉ proroka, <òkoucÉho>: RozdĀlili sobĀ roucho mš\times\$, a o mĚj odĀv metali los.
36:A sedÉce, ostÒÉhali ho tu.
37:I vstavili nad hlavu jeho vinu jeho napsanou: Totoô jest JeÚÉÓ, <ten> krÁl úidovskÛ.
38:I ukÒiÚovÁni jsou s nÉm dva lotÒi, jeden na pravici a druhÛ na levici.
39:Ti pak, kteÒÉÚ chodili tudy, rouhali mu se, ukÒivujÉce hlav svÛch,
40:A òÉkajÉce: Hej, ty jako ruÓÉÓ chrĀm <BoÚÉ> a ve tÒech dnech <jej zase> vzdĀlĀvÁÓ, pomozíÚ sĀm sobĀ. Jsili Syn BoÚÉ, sestupiÚ s kÒÉÚe.
41:Tak podobnĀ i pòednÉ knĀÚÉ posmÉvajÉce se s zĀkonÉky a starÓÉmi, pravili:
42:JinÛm pomĀhal, sĀm sobĀ nemĚÚ pomoci. JestliÚe jest krÁl úidovskÛ, nechaô nynÉ sstoupÉ s kÒÉÚe, a uvĀÔÉme jemu.
43:Doufalô v Boha, nechaô ho nynÉ vysvobodÉ, chceliô mu; nebo pravil: Syn BoÚÉ jsem.
44:TakÚ takš\times\$i i lotÒi, kteÒÉÚ byli s nÉm ukÒiÚovÁni, utrhalo jemu.
45:Od Óestš\times\$ pak hodiny tma se stala po vÓÉ tš\times\$ zemi aÚ do hodiny devĀtš\times\$.
46:A pòi hodinĀ devĀtš\times\$ zvolal JeÚÉÓ hlasem velikÛm, òka: Eli, Eli, lama zabachtani? To jest: BoÚe mĚj, BoÚe mĚj, proĀ jsi mne opustil?
47:A nĀkteÒÉ z tĀch, jenÚ tu stĀli, slyÓÉce, pravili, Úe EliĀÓe volĀ tento.
48:A hned jeden z nich bĀÚev, vzal houbu, naplnil ji octem a vloÚiv na tresÔ, dĀval jemu pÉti.
49:Ale jinÉ pravili: Nech tak, pohledÉme, pòijdeli EliĀÓ, aby ho vysvobodil.
50:JeÚÉÓ pak opĀt volaje hlasem velikÛm, vypustil duÓi.
51:A aj, opona chrĀmovĀ roztrhla se na dvš\times\$, od vrchu aÚ dolĚ, a zemĀ se tÔĀsla a skĀlš\times\$ se pukalo,
52:A hrobovš\times\$ se otvĚrali, a mnohĀ tĀla zesnulÛch svatÛch vstala jsou.
53:A vyÓedÓe z hrobĚ, po vzkÒÉÓenÉ jeho pòiÓli do svatš\times\$ho mĀsta a ukĀzali se mnohÛm.
54:Tedy centurio a ti, kteÒÉÚ s nÉm byli, ostÒÉhajÉce JeÚÉÓe, vidouce zemĀtÔesenÉ a to, co se dĀlo, bĀli se velmi, òkouce: JistĀ Syn BoÚÉ byl tento.
55:Byly takš\times\$ tu Úeny mnohš\times\$, zdaleka se dĚvajÉce, kterš\times\$Ú byly pòiÓly za JeÚÉÓem od Galilee, posluhujÉce jemu,

56:Mezi nimiŮ byla Maria Magdalš\timesšna a Maria, matka Jakubova a Jozesova, a matka synŮ ZebedeovŮch.
57:A kdyŮ byl veãer, pŮiŮel <jeden> ĀlovĀk bohatŮ od Arimatie, jmš\timesšnem Jozef, kterŮŮ takš\timesš byl uĀedlnĚk JeŮĚŮv.
58:Ten pŮistoupil ku PilĀtovi a prosil za tĀlo JeŮĚŮovo. Tedy PilĀt rozkĀzal dĀti tĀlo.
59:A vzav tĀlo <JeŮĚŮovo> Jozef, obvinul je v plĀtno Āistš\timesš,
60:A vloŮil do svš\timesšho novš\timesšho hrobu, kterŮŮ byl vytesal v skĀle; a pŮivaliv kĀmen velikŮ ke dveŮĚm hrobovŮm, odŮel.
61:A byla tu Maria Magdalš\timesšna a druhĀ Maria, sedĚce naproti hrobu.
62:Druhš\timesšho pak dne, kterŮŮ byl po velikš\timesšm pĀtku, seŮli se pŮednĚ knĀŮĚ a farizeovš\timesš ku PilĀtovi,
63:Ůkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, Ůe ten svĚdce Ůekl, jeŮtĀ Ůiv jsa: Po tŮech dnech vstanu.
64:RozkaŮiŮ tedy ostŮĚhati hrobu aŮ do tŮetĚho dne, aŮ by snad uĀedlnĚci jeho, pŮijdouce v noci, neukradli ho, a Ůekli by lidu: VstalŮ jest z mrtvŮch. I budeŮ poslednĚ blud horŮĚ neŮli prvnĚ.
65:Ůekl jim PilĀt: MĀte strĀŮ; jdĀte, ostŮĚhejte, jakŮ vĚte.
66:A oni ŮedŮe, osadili hrob strĀŮnŮmi, zapeĀativŮe kĀmen.

Kapitola:

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
-

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jmš\timesšna VÁhy

1.29 Evangelium S. MatouÓe - Kapitola 28.

MatouÓ (Mt)

Kapitola 28.

O svÁdcÉch nepòemoÚenÛch, slavnš\timesš z mrtvÛch vstÁnÉ PÁna Krista oznamujÉcÉch; 16. o rozeslÁnÉ uÁedlnÉkÊ na vóecken svÁt, 19. a svÁòenÉ jim poselstvÉ PÁNÁ.

1:Na skonÁnÉ pak soboty, kdyÚ jiÚ svitalo na prvnÉ <den> toho tš\timesšhodne, pòiolÁ Maria Magdalš\timesšna a druhÁ Maria, aby pohledÁly na hrob.

2:A aj, zemÁtòesenÉ stalo se velikš\timesš. Nebo andÁl PÁNÁ sstoupiv s nebe a pòistoupiv, odvalil kÁmen ode dveòÉ <hrobovÛch>, a posadil se na nÁm.

3:A byl obliÁej jeho jako blesk, a roucho jeho bÉlš\timesš jako snÉh.

4:A pro strach jeho zdÁsili se strÁúnÉ a uÁinÁni jsou jako mrtvé.

5:I odpovÁdÁv andÁl, òekl ÚenÁm: Nebojte se vy, neboò vÉM, Úe JeÚÉÓe ukòiÚovanš\timesšho hledÁte.

6:NenÉò ho tuto; nebo vstalò jest, jakoÚ <pòed>povÁdÁl.

PojÁte, a vizte mÉsto, kdeÚ leÚel PÁN.

7:A rychle jdouce, povÁzte uÁedlnÉkÊm jeho, Úe vstal z mrtvÛch. A aj, pòedchÁzÉ vÁS do Galilee, tam jej uzòÉte. Aj, povÁdÁl jsem vÁm.

8:I vyòedóe rychle z hrobu s bÁznÉ a s radostÉ velikou, bÁÚely, aby uÁedlnÉkÊm jeho zvÁstovaly.

9:KdyÚ pak óly zvÁstovati uÁedlnÉkÊm jeho, aj, JeÚÉÓ potkal se s nimi, òka: ZdrÁvy buÁte. A ony pòistoupivóe, chopily se noh jeho, a klanÁly se jemu.

10:Tedy dÉ jim JeÚÉÓ: NebojteÚ se. JdÁte, zvÁstujte bratòÉm

mŮm, aŮ jdou do Galilee, a tamŮ mne uzŮe.

11:KdyŮ pak ony odeŮly, aj, nŮkteŮe z strŮŮe pŮiŮedŮe do mŮsta, oznŮmili pŮednŮm knŮŮm vŮecko, co se stalo.

12:KteŮeŮto shromŮŮdivŮe se s starŮemi a uradivŮe se, mnoho penŮz dali ŮoldnŮm,

13:Ůkouce: Pravte, Ůe uŮedlnŮci jeho noŮnŮ pŮiŮedŮe, ukradli jej, kdyŮ jsme my spali.

14:A uslyŮeliŮ o tom hejtman, myŮ ho spokojŮeme a vŮs bezpeŮny uŮinŮeme.

15:A oni vzavŮe penŮze, uŮinili, jakŮ nauŮeni byli.

I rozhlŮeno jest slovo to u ŮidŮe aŮ do dneŮnŮho dne.

16:JedenŮte pak uŮedlnŮkŮ Ůli do Galilee na horu, kdeŮto jim byl uloŮil JeŮeŮ.

17:A uzŮevŮe ho, klanŮali se jemu. Ale nŮkteŮe pochybovali.

18:A pŮistoupiv JeŮeŮ, mluvil jim, Ůka: DŮna jest mi vŮelikŮ moc na nebi i na zemi.

19:ProtoŮ jdouce, uŮte vŮecky nŮrody, kŮtŮce je ve jmŮno Otce i Syna i Ducha svatŮho,

20:UŮŮce je zachovŮvati vŮecko, coŮ jsem koli pŮikŮzal vŮm.

A aj, jŮ s vŮmi jsem po vŮecky dny, aŮ do skonŮnŮ svŮta. Amen.

Kapitola:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

Obsah Jm\$times\$na VÁhy